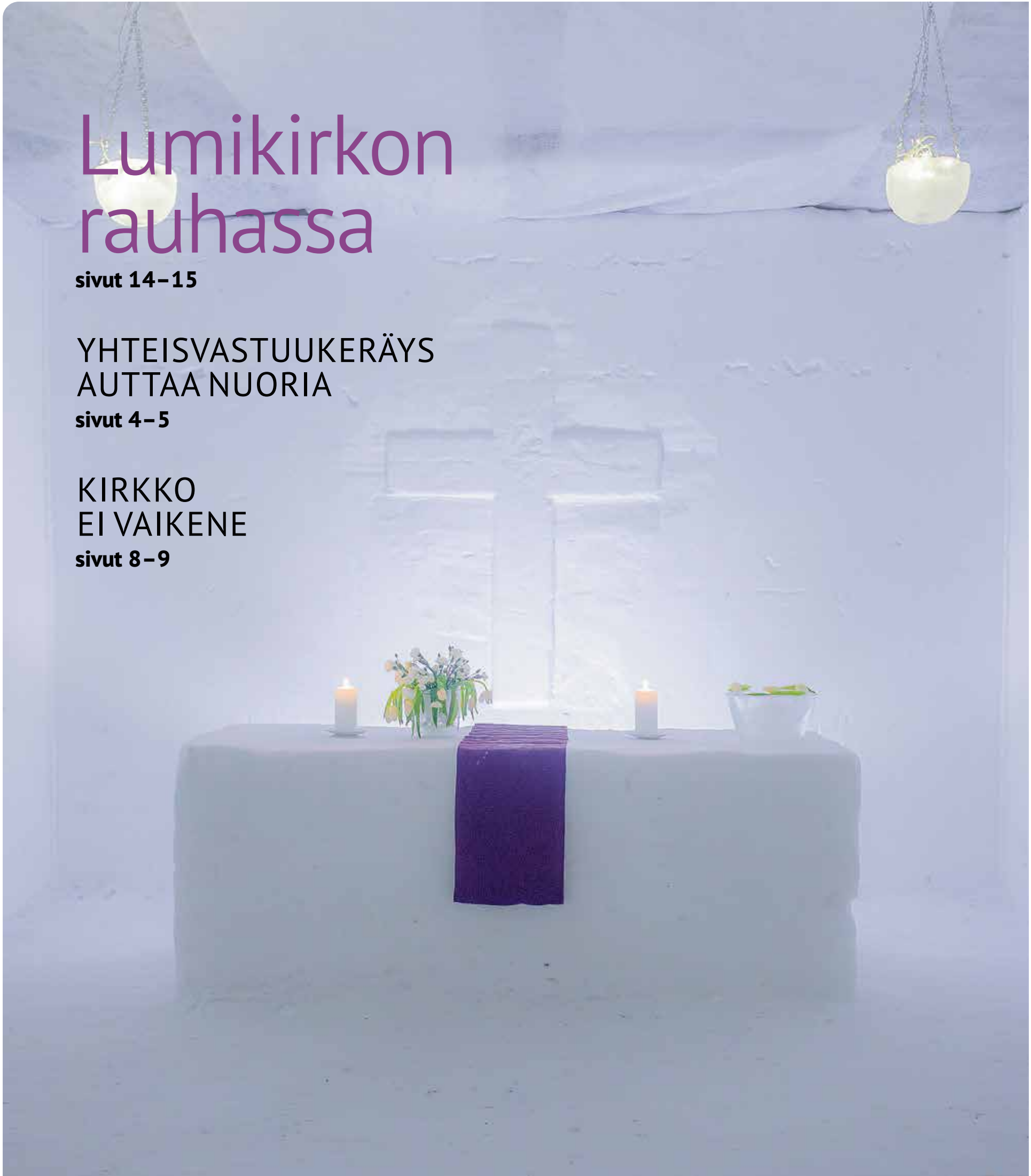


Seurakuntatervehdys⁺

LAPPEENRANNAN EVANKELIS-LUTERILAISET SEURAKUNNAT | lappeenrannanseurakunnat.fi | nro 1/2024



Lumikirkon rauhassa

sivut 14–15

YHTEISVASTUUKERÄYS AUTTAA NUORIA

sivut 4–5

KIRKKO EI VAIKENE

sivut 8–9



sivu 3

Jaana Karhulan polku
perheneuvojaksi

sivu 6

Armoa ei
tarvitse ansaita

sivut 10–11

Iloiset
kirkkomuskarit

sivu 16

Lasse Kurrosen
pitkä valmennuspesti



”Minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi, jonka olet kaikille kansoille valmistanut.”

LuuK. 2:30–31

Seurakunta-tervehdys⁺

3.2.2024, HELMIKUUN 57. vuosikerta

JULKAISUA
Lappeenrannan seurakuntayhtymä

PÄÄTOIMITTAJA
Laura Hienonen

TOIMITUSIIHTEERI
Eija Fabritius
puh. 040 3126 818
eija.fabritius@evl.fi
Koulukatu 12, PL 45
50101 Lappeenranta

TOIMITUSNEUVOSTO
Eija Fabritius, Atso Suopanki,
Keijo Martikainen, Laura Hienonen,
Marja Talikka, Matti Matikainen ja
Hannu Haikonen

Lehteä jaetaan maksutta kotitalouk-siin. Lehteä on mahdollista myös tilata kotiin maksutta seurakuntayhtymän viestinnästä.

Painosmäärä 48 000.
Seuraava numero ilmestyy 23.3.
Lehteen tulevat aineistot voi toimittaa osoitteeseen eija.fabritius@evl.fi 20.2. mennessä.



LAPPEENRANNAN EV. LUT. SEURAKUNNAT⁺

KANNEN KUVA
Jukka Kosonen

PAINO
Lehtisepät Oy, Kouvolan paino

MAINOSMYYNIT:
KAAKON VIESTINTÄ OY /
MEDIAMYYNTI ETELÄ-KARJALA

Kirsi Ala-Outinen puh. 040 6485 973
Katja Broms puh. 040 6694 253
Tarja Karhu puh. 040 0854 661
Riku Kontio puh. 040 6755 649
Eetu Partanen puh. 040 6825 610
Maarit Vento puh. 040 5540 036
Myynti johtaja
Marja Niemikoski puh. 044 7381 417

sähköpostiosoite
etunimi.sukunimi@media.fi

PÄÄKIRJOITUS

Vaaleja ja empatiaa

Käsillä on kaksi tärkeää vaalipäivää: presiden-tinvaalin toinen kierros sunnuntaina 11.2.2024 sekä kirkolliskokous- ja hiippakuntavaltuustovaalit tiis-taina 13.2.2024. Presidentinvaalissa äänioikeutettu on asuin-paikastaan riippumatta jokai-nen Suomen kansalainen, joka viimeistään vaalipäivänä täyt-tää 18 vuotta. Kirkolliskokous- ja hiippakuntavaltuustovaaleissa

ti valitaan kuudeksi vuodeksi, kirkolliskokous ja hiippakunta-valtuusto neljäksi vuodeksi. Em-me voi ennustaa, millaiset vuode-t ovat edessä, mutta voimme vaikuttaa siihen, millaisia vas-tuullisia päättäjiä meillä niiden aikana on.

Kun vaalityö loppuu, tehtäviin valittujen työ vasta alkaa. Edes presidentinvaalissa emme valit-se itsevaltiasta, vaan yhteistyös-sä muiden kanssa maamme pa-

”Kun vaalityö loppuu, tehtäviin valittujen työ vasta alkaa.”

raasta ajavan ihmisen. Yhteistyö on olennaisessa roolissa myös kirkollisessa päätöksenteossa. Yhdessä toimi-taan kirkkomme parhaaksi. Kir-kolliskokous on

seurakunnan toimintaa ohjaava ja yhdistävä elämäntapa. Se on kirkon ylin toimielin. Se käsit-telee kirkon oppia ja työtä sekä kirkon lainsäädäntöä, hallintoa ja taloutta. Hiippakuntavaltuus-to tukee ja edistää kirkon tehtä-vän toteutumista hiippakunnas-sa ja sen seurakunnissa.

Näiden vaalien alla olen aja-tellut empatiaa, kykyä ymmär-tää, mitä toinen ihminen ko-kee tämän näkökulmasta, eli it-sensä asettamista toisen henki-lön asemaan. Päättäjiltä vaadi-



taan toistensa kunnioittamista, yhteistyötä yli ”kuppikuntien” ja kykyä uudistaa omaakin ajatte-lua. On kohdattava myös eri ta-voin ajattelevat ja etsittävä yh-dessä eteenpäin vieviä ratkai-suja. Toivon, että uusi kirkollis-kokous vastaa paremmin kuvaa ruohonjuuritason seurakunnis-tamme ja seurakuntalaisistam-me ja on kykenevä yhteistyöhön yhteisen kirkkomme rakentami-seksi ja uudistamiseksi.

LAURA HIENONEN
päätoimittaja
Lappeenrannan seurakunnan
kappalainen



Sirpa Nurkkala-Kilpiäinen
vastaamassa Eija Fabritiuksen kysymyksiin.

lapsista, puolisoista. Väheksy-mättä omia lapsia, lastenlap-set ovat erityisen rakkaita, ih-meitä suorastaan.

— Lähes 40 työvuoden jäl-keen olen jäänyt eläkkeelle ja sekin on ihanaa. Saa muotoilla päiväjärjestyksen mieluisek-seen ja ”saa rahaa hengittämi-sestä”. Aika hienoa.

— Olen aina ollut kiinnostu-nut ja mukana kunnallisessa ja seurakunnallisessa päätök-senteossa. Luottamustehtävät pitävät kiinni yhteiskunnassa ja nyt niille on aikaa. Olen kiin-tollinen, että saan olla teke-mässä tätä tärkeää työtä.

Nurkkala-Kilpiäinen on myös hiippakuntavaaleis-sa ehdokkaana. Siellä kysy-tään myös, että miten ehdokas määritteli kirkon tehtävän suomalaisten ihmisten ja suo-malaisen yhteiskunnan kan-nalta?

— Kirkon tehtävä on julistaa elävää uskoa, kutsua ihmisiä kirkon piiriin, tehdä diakonia-työtä eli toimia ns. ”kolman-nen sektorin” erittäin tärkeä-nä osana yhteiskuntaa. Kirkon tehtävä on myös ylläpitää ja rakentaa henkistä ja hengel-listä arvopohjaa elämässäm-me Raamattuun ja sen ope-tuksiin pohjautuen.

— Seurakunnilta haluaisin suurempaa näkyvyyttä arjessa. Seurakunnat tekevät valtavan hyvää työtä, mutta siitä tiede-tään liian vähän. Esimerkkeinä vaikkapa diakoninen perhe-työ ja perheneuvonta. Viestin-tä on avainasemassa, taval-laan viestinnän pitäisi olla

Mistä olet kiitollinen juuri nyt?
— Olen kiitollinen elämästä ja läheisistä; lapsista, lasten

Jokainen tarvitsee joskus apua

Jaana Karhula aloitti tammikuun puolivälissä Lappeenrannan seurakuntayhtymän perheneuvojana.

UUSI KASVO

Seurakunnan toiminta tuli **Jaana Karhulalle**, 47, tu-tuksi jo lapsuudessa Kou-volassa, jossa hän asui 18-vuotiaaksi asti.

— Siellä ihan pienestä lähtien kirkko oli eri tavoin mukana elä-mässä. Isosisko raahasi pyhäkou-luun ja kävin läpi seurakunnan kerhot, isosjutut sun muut. Mutta sitten sain myös elää sellaista vil-liä ja railakasta nuoruutta.

Hän jätti Kouvolan taakseen lukion jälkeen ja meni vuonna -95 Pieksämäelle opiskelemaan diakonian nuorisotyönohjaajak-si. Hän sai diakonian vihkimyk-sen vuonna -99. Tätä seurasi dia-konia-nuorisotyönohjaajan virka Suonenjoen seurakunnassa. Hän pääsi opiskelemaan työnsä ohe-sa sosiaalipsykologiaa Kuopion yliopistoon. Kun kädessä oli viisi vuotta myöhemmin maisterin pa-perit, oli koulu sillä välin muuttu-nut Itä-Suomen yliopistoksi. Val-mistuttuaan Karhula kaipasi mai-semanvaihdosta 10 samassa työ-paikassa vietetyn vuoden jälkeen.

Haaveammatti

Karhula aloitti toukokuussa 2012 työt Mikkelin kriisikeskuksessa Mikkelin seudun mielenterveys-seuran alaisuudessa.

— Siellä olin osana verkostoa, joka kehitti puhelin- ja verkkokrii-sityötä. Siinä ohessa koordinoin puhelin- ja verkkokriisityötä Ete-lä-Savossa ja tein kriisivastaan-ottoa.

Hän muutti perheensä kans-sa Etelä-Karjalaan vuonna 2016 työskennellen Lappeenrannassa MIELI Etelä-Karjalan mielenter-veys ry:llä Saimaan kriisikeskuk-sessa, kunnes Lappeenrannan seurakuntayhtymässä avautui perheneuvojan virka. Työ oli ollut jo pitkään Karhulan haaveena.

— Ollessani diakonia-nuoris-työnohjaajana ja valmistumassa sosiaalipsykologiksi mietin, mitä mihin mä tästä lähdän. Hain sil-loinkin perheneuvojan paikkaa. En päässyt.

Hän yritti uudelleen muuttaes-saan Etelä-Karjalaan. Viimeisin, kolmas yritys oli lopulta onnekas.

— Viihdyin työssäni ja työyhtei-sö oli ihana. Kun tämä virka au-kesi, tuli taas ajatus, jos laitän hakemuksen sisään, jos nyt tärp-päisi. Ja nyt tärppäsi. Nyt kun olen



Atso Suopanki

Jaana Karhula suorittaa työnsä ohella kolmivuotisen erikoistumiskoulutuksen.

10 vuotta kartoittanut taitojani siellä kriisityössä, näen, että siitä on paljon hyötyä tässä perheneu-vonnan puolella.

Perheneuvojana

Perheneuvonta on maksuton pal-velu, joka ei vaadi kirkon jäsenyy-tä. Karhulaa on aina kiinnostanut perheneuvonnassa ihmisseuhteet ja ihmisten parissa työskentely. Asiakkaat hakeutuvat perheneu-vaan erilaisista syistä, mutta keskiössä ovat ihmisseuhteet ja eri-laiset yhteisöt, kuten perhe.

”Elämässä on aina aaltoliikettä.”

JAANA KARHULA

— Oli kyse parisuhteesta, ydin-perheestä, laajennetusta perhees-tä tai muusta ihmisseuhteesta, voidaan ihmisseuhteet ja yhteisöt nähdä ihmiselämän tukipilarei-na. Mielestäni näitä tukipilareita pitää vahvistaa ja auttaa ihmisiä kriisin ja haasteiden keskellä, mitä automaattisesti tulee toisi-naan kaikissa ihmisseuhteissa.

Perheneuvontaan voi hakeutua siis myös yksin sekä ilman pari-suhdetta tai perhettä elävänä.

— Ihmisseuhteet koskettavat meitä kaikkia ja jokainen kokee

enemmän tai vähemmän tarvetta emotionaaliselle yhteydelle toi-seen ihmiseen.

Avioeron aikoinaan läpi käy-neenä Karhula on itsekin saanut apua ja tukea perheneuvonnasta. Tämä on osaltaan herättänyt kiin-nostusta työtä kohtaan.

— Tiedän, että ihmiselämäs-sä voi olla monenlaisia haasteita. Olen itsekin käynyt läpi erilaisia haasteita ja kriisejä, enkä usko-kaan, että ne ovat ohitse. Elämäs-sä on aina sitä aaltoliikettä, Karhula toteaa. Hänen mukaansa on tärkeää, että ihmisellä on uskal-lusta hakea itselleen apua.

— Jokainen meistä tarvitsee jos-sakin vaiheessa elämää toisten ihmisten tukea. Eihän kukaan pär-jää yksin, tai se on tosi raskasta, jos yrittää.

Työssään hän kohtaa asiakkai-ta tunnin mittaisissa yksilötapaa-misissa, kun taas pariskuntien ja perheiden ajat kestävät puolitoi-sa tuntia.

— Ihmiset kokevat sen ihana-na asiana, ettei ole vain se vartti aikaa, vaan voidaan rauhassa is-tahtaa.

Ongelmia ei välttämättä rat-kaista vielä perheneuvojan vas-taanotolla, vaan tämä auttaa asi-akkaita löytämään oikeita, itsel-leen ominaisia työkaluja niiden työstämiseen.

Perhearkea

Karhula viettää perhe-elämää mie-hensä ja kahden lapsensa kanssa, kolmannen lennettyä jo pesästä. Hän jättää perheneuvojan roolin työpaikalle vapaalla ollessaan.

— Omissa läheisissä ihmisseuhteissani menen huomattavasti enemmän tunteen mukana.

Itseään hän kuvailee höpöttä-jäksi, joka toisinaan rönsyilee ja poikkeaa keskusteluissa sivurai-teille.

— Olen sellainen, että toisaalta viihdyn porukassa, mutta toisaalta olen aika ambivertti. Välillä pitää saada vetäytyä hiljaisuuteen ja yksinäisyyteen.

Karhula viihtyy kotona, missä hän toisinaan neuloo villasuk-kia ja tekee mattoa kangaspuilla. Aika kuluu hyvin joko ammattikir-jallisuuden tai fiktiivisen romaai-nin parissa, kunhan se on sopi-van kevyttä hömppää. Parhailleen menossa on Pieni kirjakauppa Bloomsburyssa.

— Samoin jos katson telkkaria, en missään nimessä katso mitään dekkareita tai kauhuheffoja.

Lisäksi hän puuhailee ja ulkoi-lee perheensä kanssa, sekä kus-kaa lapsiaan harrastuksiin.

— Jos ajelen yksinäni, niin sitten huudatan musiikkia radiosta.

ATSO SUOPANKI

RADIOHARTAUKSIA

KURKISTUS PIISPA HÄKKISEN TAUSTAPELIIN

MIKKELIN HIIPPAKUNNAN piis-pa emeritus **Seppo Häkkinen** pitää Elämäni kristittyinä -aa-muhartaussarjan Yle Radio 1:ssä. Hartaudet lähetetään klo 6.50 keskiviikkoamuaisin 21.2., 28.2., 6.3., 13.3., 20.3. ja 10.4. Hartaudet on kuultavis-sa myös Yle Areenassa.

Elämäni kristittyinä -har-tauksissa kurkistetaan tausta-peiliin, jossa hartauden pitäjä kertoo henkilökohtaisten elä-mänvaiheitten vaikutuksista kristityn identiteettiin. Piispa Häkkisen hartaudet liittyvät muun muassa ensimmäiseen koulureppuun, nuoruuden T-paitaan, piispanristin histo-riaan ja eläkelahjaksi saatuaan grafiikanlehteen.

Vuonna 1958 syntynyt Häk-kinen on viettänyt lapsuuten-sa ja nuoruutensa Lappeen-rannassa, työskennellyt seu-rakuntapappina Imatralla ja Heinolassa, kirkkoneuvoksena Kirkkohallituksessa Helsin-gissä sekä viimeksi piispana Mikkelissä. Hän on koko pap-peusaikansa kuulunut Mikkelin hiippakunnan papis-toon. Häkkinen jäi eläkkeelle 31.8.2023.



Kalervo Pöykkö

Piispa Häkkinen liturgisessa asussa.

Mika Kolehmainen



M. Kolehmainen-24



OMANA ITSENÄÄN JOKA IKÄVAIHEESSA

TASAN VUOSI sitten vaihdoin nuorisotyön papin hommat sairaalapapin töihin. Kun vastuullani on erityisesti hyvinvointialueen palvelukotien sielunhoito, on kohtaamieni ihmisten keski-ikä helposti yli puoli vuosisataa korkeampi kuin entisessä työssäni. Se mikä yllätti ei kuitenkaan ollut työnkuvan erilaisuus, vaan sen samanlaisuus.

Rempeä leirielämä ja meluisat nuortenillat ovat ulkoisesti jotain aivan muuta kuin keskustelut rauhallisen seesteisissä palvelukodeissa tai sairaala-huoneissa. Mutta kun katsoo pinnan alle, on ihmisen yllättävän samanlainen eri ikävaiheissa. Voikin kysyä, ovatko tunteemme ja kokemuksemme eri-ikäisinä kuitenkin niin erilaisia?

KAUNIIKSI LAITTAUTUMISESTA voi nauttia, oli kyseessä sitten uusimpien trendien mukaiset farkut tai hoitajan suihkun jälkeen harmaahapsiin laittamat papiljotit. Joskus sydän voi särkyä, oli kyse sitten ensirakauden tuottamasta pettymyksestä, tai siitä, että muistisairauden vuoksi joutuu yhä uudelleen kohtaamaan uutisen, että rakas puoliso on kuollut. Yhteys toisiini tuo iloa, oli kyse sitten riparilta löytynyt uusi ystävä, tai uusi asukas, joka rullaa viereen palvelukodin aulaan katsomaan suomalais-ta elokuvaa.

LIALLISIIN STEREOTYPIOIHIN ei myöskään kannata jumittua. Nuori saattaa leipoa karjalanpiirakoi-ta ikäikäisellä reseptillä samaan aikaan kun hänen lähes satavuotias mummonsa kommentoi some-sa uusinta Netflix-sarjaa. Siksi meidän on annetta-va itsellemme ja toisillemme vapaus olla omanlai-siamme, kaikissa ikävaiheissa.

MEITÄ KAIKKIA joskus jännittää osaammeko vielä tai enää, ja olemmeko hyväksytyjä omana itse-nämme. Tunteiden monipuolinen kirjo on läsnä, katsoi elämää sitten vuoteesta käsin tai maailman ympäri matkaten. Kaipaamme iloa, merkitykselli-syyttä ja yhteyttä.

Jokaissa ikävaiheessa meillä on myös erityisiä vahvuuksia, joilla voimme tehdä toistemme elämän helpommaksi. Vahva voi auttaa heikkoa, osaava voi ohjeistaa vasta-alkajaa, ja se, jolla on aikaa, voi kuunnella kiireen keskellä kamppailevaa.

ME TARVITSEMME toinen toisiamme. Tarvitsemme myös Jumalaa. Silloin kun me näemme vain huomi-sen murheet, Hän näkee elämämme suuren kuvan. Ja silloin kun me näemme vain päivän uutiset, Hän näkee maailmanhistorian suuret linjat. Ja silloin kun koemme, että meistä nähdään vain pinta, hän näkee sisälle sydämeemme ja tuntee meidät koko-naan. Ja juuri Hänestä virtaa se rakkaus, joka kantaa meitä koko meidän elämämme ajan.

ULLA JUNELL
Sairaalapastori





Yhteisvastuu-piispa Kaisamari Hintikka.

Yhteisvastuu 2024

Yksinäisyys satuttaa yhä useampaa nuorta

Yhteisvastuukeräyksen tuotolla lisätään nuorten psykososiaalista tukea.

Yhteisvastuukeräys kerää varoja nuorille, jotka ko-kevat syvää yksinäisyyttä tai ovat vaarassa syrjäy-tyä, menettää elämänhallintansa tai mahdollisuutensa hyvään elämään Suomessa ja maail-malla.

Tuotosta ohjataan 40 prosent-tia Suomen ev.lut. seurakunnille ja HelsinkiMissiolle nuorten hy-väksi tehtävään työhön. Maail-man katastrofialueiden nuorten auttamiseen suunnataan 60 pro-senttia tuotosta.

Apu menee perille Kirkon Ul-komaanavun työn kautta. Ta-vallisesti presidentti toimii ke-räyksen suojelijana ja avaa sen, mutta presidentinvaalien takia pääministeri **Petteri Orpo** avaa kampanjan 4.2.2024. Yhteisvas-tuu-piispana toimii Espoon hiip-pakunnan piispa **Kaisamari Hin-tikka**.

Apua nuorille Suomessa

Vuoden 2024 Yhteisvastuu-piis-pa Kaisamari Hintikka korostaa aikuisten vastuuta nuorten yksi-näisyyden ja syrjäytymisen vä-hentämisessä. Hän sanoo, että on tärkeää estää kiusaamisen ja ul-kopuolelle sulkemisen yleistymi-nen nuorten keskuudessa ja tun-

nistaa tilanteet, joissa nuori jää ulkopuolelle.

Yksinäisyys ja elämänhallinnan menettäminen on ahdistava, yk-silöllinen kokemus ulkopuolisuus-desta ja erillisyydestä. Tällä het-kellä yläkoulun ja toisen asteen opiskelijoista noin 14 prosenttia kokee yksinäisyyttä. Joka neljän-nellä nuorella ei ole porukkaa, johon kokisi kuuluvansa eikä yh-tään läheistä ystävää.

”Jokainen nuori ansaitsee kokea kuuluvansa yhteisöön.”

HEIDI ROUHIAINEN

Yhteisvastuukeräyksen keräys-tuotoista 20 prosenttia kohdiste-taan HelsinkiMissiolle, jonka val-takunnallinen School to Belong -ohjelma auttaa koulu yhteisöä ympäri Suomen tunnistamaan ja lievittämään nuorten kokemaa yksinäisyyttä sekä tarjoaa työ-kaluja yksinäisyyteen puuttumi-seen. Nuorten kriisipiste tarjoaa matalan kynnyksen ammatillista keskusteluapua.

Nuorten kriisipisteen päällik-

kö **Heidi Rouhiainen** HelsinkiMi-siosta toteaa yksinäisyyden ole-van meille kaikille tuttu tunne. Kaikki tuntevat joskus yksinäi-syyttä ja tunnistavat sen, mutta pitkittyessään se on haitallista.

— Yksinäisyyttä tuntevista nuo-rista 42 prosenttia ei koe pysty-vänsä vaikuttamaan yksinäisyy-teen. Nuorten kriisipiste tarjoaa keskusteluapua yksinäisyyteen. Myös koulu yhteisöllä on tärkeä tehtävä tarjota nuorille turvalli-nen paikka opetella sosiaalisia taitoja ja konkreettisia keinoja puuttua yksinäisyyteen. Jokainen nuori ansaitsee kokea kuuluvan-sa yhteisöön.

Yhteisvastuun keräystuotosta 20 prosenttia käytetään paik-al-listen nuorten tukemiseen sekä muuhun oman alueen auttamis-työhön.

Koulutusta ja tukea kriisialueiden uhreille

Tuotosta 60 prosenttia ohjataan Kirkon Ulkomaanavun (KUA:n) katastrofirahastoon, josta tuetaan humanitaarisen avun muodossa heikoimmassa asemassa olevia ihmisiä maailman katastrofien keskellä. Avustustarpeiden syitä ovat useimmiten luonnonkatast-rofit (kuivuus, tulvat, myrskyt,

Kirkkopalvelut

Tehdään yhdessä toisille se, mitä tahtoisimme itsellemme tehtävän.

Yhteisvastuu

Yhteisvastuu

Yhteisvastuulle voit lahjoittaa monin tavoin

Lähikeräysten ohella voit antaa lahjasi Lappeenrannan seurakuntien yhteisvastuulle:

MobilePay seurakunnan numeroon:

- Joutseno 25930
- Lappee 70631
- Lappeenranta 35055
- Lauritsala 13897
- Sammonlahti 61016

Tekemällä lahjoituksen **nettilahjoitussivulla** osoitteessa:

- yhteisvastuu.fi/joutseno
- yhteisvastuu.fi/lappee
- yhteisvastuu.fi/lappeenranta
- yhteisvastuu.fi/lauritsala
- yhteisvastuu.fi/sammonlahti

Tilisiirrolla lahjoitettaessa Yhteisvastuun tilit ovat:

- Aktia FI82 4055 0010 4148 41
- Nordea FI16 2089 1800 0067 75
- OP FI14 5000 0120 2362 28
- Saaja: Kirkkopalvelut ry/Yhteisvastuukeräys

Käytä seurakunnan viitenumeroa:

- Joutseno 304162
- Lappee 304272
- Lappeenranta 304285
- Lauritsala 304298
- Sammonlahti 304515

Kiitos lahjoituksestasi!

Kirkkopalvelujen keräyslupa RA/2020/639

JO VUODESTA 1928
Yksilöllistä palvelua yli 94 vuotta

TOLVANEN OY
HAUTAUSTOIMISTO JA KUKKAKAUPPA

Kauppakatu 53, Lappeenranta • puh. 453 0568
kukkakauppa.tolvanen@kymp.net • hautaustoimistotolvanen.fi
Voit tilata myös verkkokaupassa www.ekukka.fi

KUKKAKAUPPA - HAUTAUSTOIMISTO

Nyberg Oy

Alan ammattitaitoista palvelua
www.nybergoy.fi

Kauppakatu 41
puh. (05) 451 3449
53100 LAPPEENRANTA

Välitie 6
puh. (05) 453 4200
54100 JOUTSENO

Mirjamin Kukka

HAUTAUSTOIMISTO - KUKKAKAUPPA

KOULUKATU 19, PUH. 05-453 1604, 045 128 9360
mirjaminkukka@gmail.com, www.mirjaminkukka.fi

Loimaan Kivi Oy:n hautakiviedustus

Savitaipaleen
Kukka ja Hautaus Oy

Peltolahdentie 32 Puh. 040 718 6153
www.savitaipaleenkukkajahautaus.fi

Kirkonkulman aamu

Diakonian aamupala
tiistaisin klo 9-10:30

6.2. | 20.2. | 5.3. | 19.3.
16.4. | 14.5. | 28.5.

Lappeen seurakuntatalissa
Kirkkokatu 10 A

Esteetön kulku hissillä.
Vapaaehtoinen maksu.
Diakoniatyöntekijöitä tavattavissa.
Tervetuloa!

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

HAUTAKIVET
KAIVERUKSET
KULTAUKSET
YM. ALAN TYÖT

KIVIKOKKO OY

Pikkalanlähdekatu 4, 53500 Lpr,
puh. 458 1874, 0400 909 084
www.hautakivi.com

LaatuJaika

Merja Kosonen
Puh. 044 972 5048
www.laatujaika.fi

Jalkojen hoitoa
koti- ja laitospöytänteinä
Omaishoidon palvelusetelituottaja

Arkiapu Kaarina

Henkilökohtaista apua ja hoivaa.
Ammattitaidolla ja
aidosti välittäen.

www.arkiापukaarina.fi
Puh. 050 5626 424

Eksoten
palvelu-
seteli-
yrittäjä

TAKSI SAIMAA

TAKSI

taksisaimaa.fi

- PAIKALLINEN, PALVELEVA TAKSI

TAKSI-keskus 0200 60 400
(1,08€/puhelu+1,01€/min)

KELA-taksi 0800 555 123
(Maksuton)

ARJEN HENGELLISYYS

Armo tulee ihmiselle lahjana

Ihminen saattaa kokea, että armo täytyy ansaita. Armon olemus on jotain muuta.

Armon olemukseen liittyy se, että ihminen saa osakseen odottamaton-ta hyvää, jotain sellaista mitä hän ei ole millään lailla itse ansainnut. Kyse ei ole vaihtosuhteesta, vaan armo tulee lahjana, pastori **Juha Tanska** pohtii.

Hiljaisuuden ystävät ry:n toiminnanjohtajana työskentelevä Tanska toteaa, että monesti ihmisen on vaikea ymmärtää armon todellisuutta.

— Ehdollistumme helposti kulttuuriimme, jossa on niin monta näkyvää ja näkymätöntä "opetussuunnitelmaa". Meitä opetetaan siihen, että kaikki hyvä täytyy ansaita. Armon ajatus saattaa tuntua ihmisestä jopa loukkaavalta. Se voi olla jotain, mikä sotii hänen pätevyytään, pystyvyyttään ja osaamistaan vastaan.

Armolla on kyky uudistaa ihmisen elämää. Ihminen voi alkaa katsella elämää uudessa valossa, kun hänet otetaan vastaan kaikine haavoineen, vikoineen ja epäonnistumisineen.

"Läpi elämän meissä on monenlaisia ajatuksia ja tunteita, elämä herättää koko ajan sisäisiä prosesseja."

JUHA TANSKA

Usein puhutaan siitä, että ihmisen kannattaa olla itselleenkin armollinen. Siitä voidaan käyttää myös termiä itsemyyötätunto.

— Läpi elämän meissä on monenlaisia ajatuksia ja tunteita, elämä herättää koko ajan sisäisiä prosesseja. Itsemyyötätunnon avulla voimme kärsivällisesti opetella antamaan sanoja omille sisäisille kokemuksille, silloinkin kun ne ovat hävettäviä, noloja tai ehkä kielletynkin tuntuisia. Voimme katsoa niitä myötätunnolla ja ystävällisesti: "elämäni on tällaisessa kohdassa" tai "tällaista-kin on."

Tanskan mukaan itsemyyötätunto saattaa tuntua pelottavalta ajatukselta. Varsinkin hieman vanhemman sukupolven ihmisten voi olla vaikeampi tunnistaa tunteitaan ja ajatuksiaan, ja katsoa niitä myötätunnolla.

— Meitä ei ole välttämättä opetettu siihen. Mieleemme on voinut rakentua rankaisuvia tai

torjuvia sensoreita, jotka heristävät sormea itsemyyötätunnon kohdalla: "Ei noin".

Tanskan mukaan kaikenikäiset voivat kuitenkin opetella ja oppia itsemyyötätuntoa.

— Samalla myötätunnon ajatus saattaa laajeta kanssakulkijoihin. Heilläkin on omat elämäntaakansa ja -vaiheensa, joista toinen ihminen ei voi edes tietää.

Monet ovat valmiiksi myötätuntoisia toisia kohtaan, mutta ankarampia itseään kohtaan.

— Itsemyyötätunto on lääke myös tähän.

Ihminen voi olla armon välikappale

Tanska nostaa esimerkiksi Pirkko Siltalan Askeleet, jotka otamme -kirjan, jossa puhutaan lapsen varhaisesta vuorovaikutuksesta sekä varhaisen hoivan ja katseen merkityksestä.

Kun lapsen äiti tai isä katsoo pientä lasta rakastaen, ihminen alkaa tulla todeksi itselleen.

— Meidän olemuksemme ääri-
viivat alkavat piirtyä.

Rakastavan katseen kaipausta on ihmisen perustava tarve. Jos se ei toteudu lapsuudessa, ihminen hakee sitä monella tavalla myöhemmin elämässään. Monesti tuo kaipausta näkyy suorittamisena, ja joskus tavat voivat olla huomiota herättäviä.

Tanska muistuttaa, että Jumalan armahtava ja hyväksyvä asenne on Raamatun ydinsanoma. Kastetilaisuuksissa siteeraan Psalmla 139. Siinä puhutaan Jumalan rakastavasta katseesta, joka kohdistuu ihmiseen alusta alkaen. Sama ajatus välittyy esimerkiksi Herran siunauksessa "Herra kirkastakoon kasvonsa sinulle".

— Kysymys ei ole pienestä silmänvinkkauksesta, vaan ikään kuin aamunkoiton valaisevasta loistosta, joka kohdistuu ihmiseen. Monesti armon välikappaleena voi toimia myös toinen ihminen, armo voi välittyä hänen sanoistaan tai katseestaan: kaikkea ei ole sittenkään menetetty.

Tanskan mukaan joskus ihmisen mieli voi olla eletyn ja koettun myötä kuin sekaisin oleva huone.

— Huonekalut voivat olla siinä sokin, verhot voivat olla ikkunan vanhemman sukupolven ihmisten voi olla vaikeampi tunnistaa tunteitaan ja ajatuksiaan, ja katsoa niitä myötätunnolla.

— Meitä ei ole välttämättä opetettu siihen. Mieleemme on voinut rakentua rankaisuvia tai



Juha Tanska

avartuneeseen tilaan lahjana.

Läpi historian ihmisillä on ollut myös uskonnollisia heräämisä, kääntymiskokemuksia.

— Se voi tuntua valonsäteenä pimeässä, josta alkaa pitempi kilvoittelu. Armoa aletaan ymmärtää vähitellen lisää.

Etsijöitä kohtaamassa

Tanska toteaa, että yhteiskunnassa ja lainsäädännössä pyritään ennen kaikkea oikeudenmukaisuuteen ja kohtuullisuuteen. Kirkolla on puolestaan käytössään armonvälineitä.

— Luterilaisessa kirkossa niitä ovat ennen muuta kaste ja ehtoollinen. Niissä armon ajatus tavoittaa ihmisen fyysisessä muodossa, ei vain mielikuvana. Myös Jumalan sana toimii luterilaisuudessa armonvälineenä.

Tanskan mukaan synti liitetään usein yksittäisiin teemoihin tai tekoihin. Pohjimmiltaan synti liittyy päämäärän kadottamiseen ja elämän syvän merkityksen heikkenemiseen.

— Ihminen voi tuntea olevan-

sa kuin akana, jota tuuli heittelee. Monet hakevat vastauksia useista suunnista. Nykyään puhutaan henkisistä ja hengellisistä etsijöistä, joilla on paljon kysymyksiä ja ehkä harhailuakin.

"Monesti armon välikappaleena voi toimia myös toinen ihminen, armo voi välittyä hänen sanoistaan tai katseestaan: kaikkea ei ole sittenkään menetetty."

JUHA TANSKA

Kirkon kannalta oleellista on mm. se, miten ihmisiä onnistutaan kohtaamaan. Tanska hakee vertauskuvallisen esimerkin omasta elämästään.

JUHANA UNKURI

Lappeenrannan seurakunta kokeilee uutta jumalanpalvelusaikaa

Lappeenrannan seurakunnassa kokoonnutaan sunnuntain jumalanpalvelukseen nykyisin klo 12.

KIRKKOKANSAA on perinteisesti suunnannut jumalanpalvelukseen kotikirkkoonsa sunnuntaisin kello kymmeneltä. Joulu-aamu on ollut erikoistapausta, kun jumalanpalvelus on alkanut aamuvuoraisella ja siinä on monelle ollut oma viehätöksensä, kun saa tulla kirkkoon pimeänä jouluaamuna. Kaikissa viidessä Lappeenrannan seurakuntien pääkirkossa on toimittu juuri näin. Jumalanpalvelukset ovat alkaneet kello 10.00 muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta. Keskustan alueella on kaksi kirkkoa, Lappeen ja Lappeenrannan, ne ovat viiden minuutin kävelymatkan päässä toisistaan. Myös näissä on jumalanpalvelukset alkaneet perinteisesti klo 10.00.

Viranhaltijoiden ja luottamushenkilöiden kesken on aika ajoin käyty keskustelua, että voisiko Lappeenrannan kirkkojen jumalanpalvelusten alkamisajankohtia porrastaa. On pohdittu myös, että voisiko jumalanpalvelukset profiloitua erilaisiksi. Jossain olisi perinteinen messu, toisessa Tuomasmessu, kolmannessa Suomalainen... Kirkkolakiin ja -järjestykseen on aiemmin vedottu, eikä muutoksia ole tehty.

Viime vuoden (2023) heinäkuussa tuli uusi kirkkolaki ja -järjestys voimaan. Nykyinen kirkkojärjestys ohjeistaa: Pääjumalanpalvelus aloitetaan kello 10. Kirkkoneuvosto tai seurakuntaneuvosto voi perustellusta syystä päättää, että pääjumalanpalvelus aloitetaan säännöllisesti muuhun kellonaikaan.

Lappeenrannan seurakunnan seurakuntaneuvosto on päättänyt käyttää tuota kirkko-



Jukka Kosonen

Lappeenrannan seurakunnan jumalanpalvelusten uusi aikataulu on voimassa tällä erää kevään ajan.

järjestyksen antamaa mahdollisuutta hyväkseen. Perusteltu syy on tuo aloitusajankohtien porrastaminen kahden toisiaan lähellä olevan kirkon jumalanpalvelusten osalta. Lappeenrannan seurakuntaneuvosto on päättänyt, että kevään 2024 ajan Lappeenrannan seurakunnan jumalanpalvelukset pääsääntöisesti alkavat klo 12.00. Samalla suunnittelimme, että syyskaudella kokeilisimme jotta toista aloittamisajankohdasta. Näiden kokemusten jälkeen teemme seurakuntalaisille kyselyn, mikä olisi paras ajankohta jumalanpalveluksen aloittamiselle. Seurakuntaneuvosto haluaa edetä seurakuntalaisia kuunnellen.

Tätä kirjoittaessa meillä on ollut yksi messu, joka alkoi kello 12.00. Sen perusteella ei voi tehdä suuria johtopäätöksiä, mutta havaintoja kuitenkin. Seurakuntalaisia oli kirkossa suunnilleen sama määrä kuin

silloin kun jumalanpalvelus on alkanut kymmeneltä. Joku oli erehtynyt tulemaan kirkkoon kymmeneksi. Ovensuukyselyssä eräältä seurakuntalaiselta tuli ajatus, että kyllähän se vähän outoa oli tulla kirkkoon kello kaksitoista.

Tämän kokeilun tarkoitus ei ole hämmentää vaan palvel-la seurakuntalaisia ja seurakuntaa. Olemme tottuneet, että messu alkaa kymmeneltä, mutta on myös niitä perheitä, joille kymmenen on huono ajankohta. Kokeillaan ja kehitetään messuja alkamisajan kohdan ja muunkin suhteen. Toiveena on, että mahdollisimman moni seurakuntalainen löytää paikkansa jumalanpalveluksissa osallistujana ja toimijana.

HANNU HAIKONEN
Lappeenrannan seurakunnan kirkkoherra



Hiihtomatka Saariselälle 10.-17.4.2024

Lähde mukaan mukavalle hiihtomatkalle Saariselälle huhtikuussa 2024!

Hinta 2 hh 700 eur ja 1 hh 800 eur. **Hintaan sisältyvät** ohjelma, aamiaiset, retkikievät aamiaiselta, päivällinen, rantasauna päivittäin, liinavaatteet ja loppusiivous. Seurakuntayhtymä tarjoaa lounaan osallistujille paluumatkalla.

Matkanjohtajina Kirkkoherra Pasi Riepponen ja lähetys sihteeri Katriina Pyytiä

Ilmoittautuminen ja tiedustelut VIIMEISTÄÄN 15.3.2024

Seurakuntasihtööri Tiina Hietasara (ma-pe 9-11) tiina.hietasara@evl.fi
040 312 6501

LAPPEENRANNAN EV. LUT. SEURAKUNNAT



Persoonallinen Pikku Puitikki

PG-fashion

Riiva Vainola
050 538 1919
Oksasenkatu 8, Lpr

KESÄMÄEN LEIPOMO

KAHVILA MYYMÄLÄ

Puh. 05 4569 175

Kourula: Karankokatu 3



www.kesamaenleipomo.fi

TURVALLISTA ASUMISTA HALEJA JA HOIVAA KOSENKODISSA

040 143 0456

www.kosenkoti.fi



JOTTA KOTONA OLISI HYVÄ OLLA

Hyvinvointi Saraste

- Jalkahoidot kotiin
- Sairaanhoidajan palvelut
- verinäytteet - injektiot ym. - lääkkeenjakko ym.
- Kotihoito- ja tukipalvelut
- pesuapu, kauppa, ulkoilu, asiointi

Yhteydenotot
050 443 0006 Virve
050 543 2631 Kaisa

www.hyvinvointisaraste.fi



UNOHTUMATON ELÄMYS!

Lukemattomia vaihtoehtoja, on mistä valita

- Rentouttavaa hierontaa selän, hartioiden, niskan ja pään alueelle.
- Kliiniset jalkahoidot.
- Savilämpöä, kokohierontaa, vyöhyketerapiaa, hermorata hierontaa ja aromattista kylpyä.
- Mielenrauhaa mm. kivi-hieronalla ja aromattisella höyrysuikulla.

Hae paras wire! FYSIOWIRE

Tietäjäkatu 2, Lappeenranta | p. 020 7497 660



Monipuoliset ja laadukkaat fysioterapia- ja hierontapalvelut

Ajanvaraus puh 020 743 7290 tai www.fysio-eskola.fi

Senioreille omat aktivoivan fysioterapian ryhmät

Uusi SenioriVoima ryhmä torstaisin klo 13
Ole-salilla (Raatimiehenkatu 18).
Ohjaajana fysioterapeutti Sanni Kärpänen.

Ilmoittautumiset ja lisätiedot:
puh 020 743 7290 tai toimisto@fysio-eskola.fi
Valtakatu 38, Lappeenranta | www.fysio-eskola.fi



YHTEISKUNTA

Kirkkoa ei voi syrjäyttää yhteiskunnallisesta keskustelusta

Arkkipiispa Tapio Luoma ei näe ev. lut. kirkon olevan poliittinen toimija. Monien haasteiden keskellä kirkolla on kuitenkin oltava oikeus esittää kantojaan myös yhteiskunnallisiin kysymyksiin.

Tammikuinen aamu Helsingin Etelärannassa ei ole enää pilkkopimeä. Auringon valo alkaa jo hie- man kajastaa meren suunnasta. Kirkkohallituksen rakennuk- sen käytävät ovat vielä hiljaiset. Arkkipiispa **Tapio Luoma** kävelee reippain askelein toimittajaa vas- taan ja ottaa samalla automaati- ta huillisen kahvia. Haastattelun taustalla on Luo- man viime lokakuussa esittämä ja aika paljonkin polemiikkia ai- heuttanut puheenvuoro: Miksi kirkko ei saa vaieta köyhyydestä yhteiskunnassa? Arkkipiispa linjasi siinä, että kirkko asettuu heikoimpien puo- lelle ja voimistaa niiden ääntä, joilla sitä yhteiskunnassa ei ole.

Kirkko ei ole luisumassa poliittiseksi toimijaksi Keskustelun aluksi Luoma koros- taa yhtä asiaa. Kirkolla on oikeus, ja jopa velvollisuus olla mukana suomalaisessa yhteiskunnallisessa keskustelussa. Jo ennen arkkipiispan kannan- ottoa kirkon piiristä oli kuulunut yksittäisiä puheenvuoroja liittyen hallitusohjelmaan. Sen miellet- tiin kohtelevan monia ihmisiä epäoikeudenmukaisesti. — Sosiaalisessa mediassa näitä äänenpanoja pyrittiin suorastaan mitätöimään. Annettiin ymmär- tää, että kirkon ei pitäisi lainkaan sekaantua tällaisiin asioihin, Luoma sanoo. Hänen mukaansa kirkko ei se- kaannukaan, mutta se on joka ta-

pauksessa merkittävä yhteiskun- nallinen toimija. — Kirkolla on omasta työs- tään ja uskon perusteista käsin näkemystä ja kokemusta, ja siitä haluamme puhua, kun on kyse ihmisten hyvästä. Silloin se, mikä liittyy yhteiskunnalliseen elä- mään kiinnostaa myös kirkkoa. Arkkipiispa kiistää kuitenkin sen, että kirkko olisi jotenkin lui- sumassa poliittiseksi toimijaksi.

”Kirkolla on omasta työstään ja uskon perusteista käsin näkemystä ja kokemusta.”

TAPIO LUOMA

— Taustalla ei ole mitään puo- luepoliittista, vaan katsomme enemmänkin esimerkiksi sitä, mitä Herramme Uudessa testa- mentissa opettaa tai miten hän toimii. Miten kiristykset vaikuttavat? Kirkon tuntosarvet ovat herkä- t. Sillä on muun muassa diakonia- työn kautta erittäin hyvä tun- tuma siihen, millainen heikossa asemassa olevien ihmisten elä- mäntilanne on. Uuden hallitusohjelman mu- kanaan tuomat monenlaiset ki- ristykset koskettavat kaikkein ki-

peimmin juuri kyseistä joukkoa. — Seurakuntien työntekijät kohtaavat työssään näitä ihmisiä. Toimeentulon kanssa kamppai- levalle perheenäidille ei kannata sanoa, että sinun täytyisi nyt ym- märtää tämä isompi kuva. Kirkko näkee monenlaisen eri- arvoistumisen, joka liittyy alu- eellisuuteen, sosiaaliseen ja ta- loudelliseen asemaan ja moneen muuhun seikkaan. — Näidenkin kysymysten kans- sa seurakuntamme ovat päivit- täin tekemisissä. Sinällään arkkipiispa pitää ta- loudesta huolehtimista ehdotto- masti vastuullisena toimintana. — Se, että halutaan saada maamme taloudellinen perusta kuntoon, on minusta mitä kannatettavinta. Uskon, että Suomessa myös hyvin laajasti ymmärretään se, että meillä ei ole varaa ylläpi- tää näin monipuolista hyvinvoin- tiyhteiskuntaa, ellei taloutemme ole tasapainossa. Samaan hengenvetoon arkki- piispa lisää, että talous ei suin- kaan ole kaikki kaikessa. Ihmisen elämään kuuluu monia muitakin ulottuvuuksia, jotka pitää ottaa huomioon. — Ihmiskuvan ei koskaan pitäi- si perustua siihen, minkälainen taloudellinen toimija henkilö on tai millaista taloudellista hyötyä hänestä saadaan.

Luterilaisuus ja hyvinvointi- valtio liittyvät yhteen Luoma kertoo, että häntä on lo- kakuisen kannanottonsa jälkeen



Suomen ev.lut. kirkko

Arkkipiispa Tapio Luoma ei halua sitä, että kirkko pidettäisiin ulkona yhteiskunnallisesti keskustelusta. Kirkolla on hänen mukaansa siihen paljonkin annettavaa.

haastettu esittämään omia vaih- toehtojaan maamme taloudelli- sen tilanteen ratkaisemiseksi. Hän on kuitenkin kohteliaasti kieltäytynyt kunniasta. — Jos kirkko alkaisi tehdä omia varjobudjettejaan, niin silloin sekaantuisimme asiaan, joka ei meille kuulu. Meillähän on toi- miva demokratia ja sen puitteis- sa valittu hallitus. Sen soisin ker- naasti onnistuvan pitkän linjan tehtävässään. Sitä arkkipiispa toivoo, että kirkko saisi jatkossakin olla mu- kana niissä keskusteluissa, joissa puhutaan maamme yhteiskunnan perusteista. — Taustalla on sekin, että hy- vinvointivaltiomme kytkeytyy niin vahvasti luterilaiseen yhteis- kuntafilosofiaan. Siinä korostuvat yhteisvastuullisuus ja heikoim- mista huolehtiminen.

Rasismikohu saattoi poikia myös hyvää Viime kesänä rasismista tuli Suo- messa korostetusti koko yhteis- kunnan läpileikkaava asia.

Kesäkuussa toimintansa aloit- tanut **Petteri Orpon** hallitus ajau- tui jo alkumetreillään kriisiin, koska useiden perussuomalais- ten ministerien todettiin harjoit- taneen vuosien kuluessa rasistis- ta ja äärioikeistolaisiksi tulkittua kirjoittelua. Kohu laajeni, johti ministeri **Vilhelm Junnilan** eroon ja syn- nytti sivutuotteena laajaa pole- miikkia.

Arkkipiispa Luoman mukaan rasismi ei kuitenkaan koske vain julkisuudessa näkyviä poliitikko- ja. Ikävä ilmiö piilee syvällä yh- teiskunnassamme. — Ajattelen niin, että vaikea kesä ja sitä seurannut keskustelu kääntyi kuitenkin jollakin tavalla myönteiseksi. Siinä tuli näkyväk- si niitä ongelmakohtia, jotka kai- paavat yhteistä käsittelyä. Luoma näkee keskeisenä kysy- myksen ihmiskuvasta. Kristitylle kaikki ihmiset ihonväristä ja etni- sestä taustasta riippumatta ovat Jumalan kuvia. Hän uskoo, että jatkossa ollaan nykyistä tarkempia siitä, millä ta- valla toisenlaisista ihmisistä pu- hutaan. — On ollut myös jonkin ver- ran yritystä päästää näitä ihmisiä enemmän julkisuudessa ääneen, mikä onkin tärkeää. Tätä ei kui- tenkaan ole tapahtunut vielä riit- tävästi.



Jukka Kosonen

Asunnottomien yö -tapahtuma haluaa herättää keskustelua asunnottomuudesta ja nostaa esiin heikos- sa asemassa olevia.

Lokerointi ehkäisee keskustelua Poliittinen ja yhteiskunnallinen keskustelu lähtee nykyisin vali- tettavan helposti laukalle. Toisen kunnioittaminen loistaa poissa- olollaan. Usein väittelyssä otetaan val- tikorttina esille arvot. Niihin tiu- kasti ankkuroituja omia näkökul- mia halutaan todistaa ainoiksi oikeiksi.

”Toimeentulon kanssa kamppailevalle perheenäidille ei kannata sanoa, että sinun täytyisi nyt ymmärtää tämä isompi kuva.”

TAPIO LUOMA

Tapio Luoman mukaan arvo- keskustelussa ei ole onnistuttu parhaalla mahdollisella tavalla. — Arvojen punnitseminen suh- teessa toisiinsa on hyvin vaikeaa. Se edellyttäisi kyseisten arvojen huolellista avaamista, mitä har- voin tapahtuu. Nyt arvokeskuste- lusta tulee helposti vain leimakir- veiden heittelyä. Puolin ja toisin.

Polarisaatiota on ilmassa Suo- messakin, mutta arkkipiispa ei kuitenkaan usko siihen, että maamme jakaantuisi eri leireihin yhtä pahasti kuin vaikk USA. — Meillä järjestelmä tuntuu olevan kestävämpi. Suomessa ei ole kaksipuoluejärjestelmää, joka on jo lähtökohtaisesti polarisoi- vaa. Luomaa ihmetyttää se, miksi on olemassa niin suuri kiusaus lokeroida ihmisiä heidän mielipi- teidensä perusteella. — Asioita katsotaan vain tietys- tä näkökulmasta, eikä kuunnella toisenlaisia ajatuksia. Tai jos sit- ten kuunnellaankin, niin ne ha- lutaan tehdä naurunalaiseksi tai jopa vaiantaa. **Demokratia ja lapset tuovat toivoa** Maailma näyttää nykyisin varsin ikävältä paikalta. Koronasta jo- tenkin selvitettiin, mutta geopo- liittinen tilanne on järkkynyt eri puolilla. Ja ilmastokriisi väijyy koko ajan taustalla. Arkkipiispan mukaan syytä toi- voon kuitenkin on, monellakin tasolla. Sitä hänelle antaa muun muassa maamme demokraatti- nen poliittinen järjestelmä. — Se on jo itsessään arvokas. Haluan uskoa siihen, että kaikki poliittisesta kannasta riippumatta etsivät vilpittömästi Suomen

yhteistä hyvää. Jos tämä katoaa, niin sitten kyseessä on iso uhka toivolle. Luoma luottaa edelleen myös dialogiin keinona ratkaista vai- keitakin haasteita. — Keskustelu voisi kieltämättä meilläkin olla parempaa, mutta ei se olematontakaan ole. Henkilökohtaisesti arkkipiis- palle toivon lähteenä ovat ennen muuta lapset. Viiden alle koulu-ikäisen lapsen isoisä on pohdis- kellut sitä, millaisessa maailmas- sa nämä pienokaiset saavat ai- kuisena elää. — Jokainen lapsi on muistutus meille. Uhkakuvia on olemas- sa, mutta lasten tulevaisuuden eteen meidän kannattaa työsken- nellä ja katsella toiveikkaasti tu- levaisuuteen. Luoma kertoo, että arkkipiispan komeassa virkatalossa Turussa on ollut kolme vanhaa maalausta: Usko, Toivo ja Rakkaus. Viimeinen on vuosien kuluessa hävinnyt, mutta Usko ja Toivo ovat edel- leen jäljellä. — Toivossa näkyy pieniä lap- sia. Mietin menneiden vuosisato- jen ihmisiä; pitkälti juuri lapset auttoivat heitä jaksamaan. Jäl- keläisistä oli pakko pitää huolta, vaikka olosuhteet olisivat olleet miten vaikeat tahansa.

VESA KEINONEN

VALOKUVAKILPAILU

LAPPEENRANNAN SEURAKUNTA

Lappeenrannan ev.lut. seurakunnat

Lappeenrannan kirkko juhlii 100-vuotista historiaansa elokuussa 2024. Juhlavuoden merkeissä Lappeenrannan seurakunta järjestää kaikille avoimen ja ilmaisen VALOKUVAKILPAILUN teemalla

Lappeenrannan kirkon neljä vuodenaikaa

Kilpailun parhaista valokuvista pystytetään juhlavuoden valokuvanäyttely Lappeenrannan kirkkoon.

Katso ohjeet ja osallistu

lappeenrannanseurakunnat.fi/
lappeenrannan-seurakunta

LAPPEENRANNAN KIRKKO
100 VUOTTA

Lappeenrannan seurakuntayhtymän kirkolliset ilmoitukset julkaistaan jatkossa sekä ES Keskiviikko ilmaisjakelulehdessä että Etelä-Saimaan keskiviikon numerossa. Kirkolliset ilmoitukset löytyvät myös sähköisesti lappeenrannanseurakunnat.fi -sivuilta sekä esaimaa.fi verkkosivuilta.

LAPPEENRANNAN EV. LUT. SEURAKUNNAT

Kirkolliset ilmoitukset

LAPPEENRANNANSEURAKUNNAT.FI/
VIIKON-KIRKOLLISET

ES Keskiviikon jakelusta vastaa Suomen Suoramainonta Oy

www.jakelupalaute.fi

JAKELUHÄIRIÖT

Puh: 029 001 0042

torstaisin klo 9-16 ja perjantaisin klo 9-14

Jonotus on maksullista (pvm/mpm)

TIESITKÖ, ETTÄ...

Lasten kirkko- muskareissa on vilskettä

Kirkkomuskaritoiminta alkoi Lappeenrannassa syksyllä 2013. Osallistujamäärät ovat nousseet vuosien aikana, erityisesti vauvaryhmit ovat olleet kasvussa viime vuodesta alkaen. Vuonna 2023 kirkkomuskarin viikkotoiminnassa oli mukana jo noin 230 perhettä ja viikoittain noin 250 kävijää; sekä lapsia että vanhempia ja tietyt myös isovanhempia.

Ryhmiä on aamupäivisin vauvoille, taaperoilille, yli 2-vuotiaille ja sisaruksille Joutsenossa, Lauritsalassa, Sammonlahdessa ja Lappeenrannan kirkolla. Ilta-ryhminä toimivat 4–6-vuotiaiden muskarikuorot Lappeenrannan kirkolla ja Sammonlahdessa. Kaikkiaan ryhmiä Lappeen-

rannan alueelta löytyy 14/viikko. Kirkkomuskareihin ja ryhmien aikoihin ja paikkoihin voit tutustua Lappeenrannan seurakuntien verkkosivuilla: www.lappeenrannanseurakunnat.fi/tule-mukaan/lapsille-ja-lapsiperheille/kirkkomuskarit. Toimintaa voi seurata myös somessa #lprkirkkomuskarit.

Kirkkomuskariryhmät ovat maksuttomia ja avoimia. Ilmoittautumalla sähköpostitse osoitteessa lprkirkkomuskarit@evl.fi saa tarkat tiedot kauden poikkeuksista ja myös perumisesta sairastapauksessa. Ryhmään voi tulla myös suoraan paikan päälle ilmoittautumatta, ja käydä vaikka kertaluonteisesti tai satunnaisesti. Poissaoloista ei tarvitse ilmoittaa. Kesäisin on ryhmiä kahden viikon ajan.

Kirkkomuskareista tukea lapsen kehitykseen
Varhaisiän musiikkikasvatus tukee lapsen kehittymistä monella osa-alueella. Yhteinen toiminta musiikin tuella vahvistaa lapsen ja aikuisen emotionaalista vuorovaikutusta. Vauvat rakasta-



Muskarihetki Lauritsalan seurakuntakodilla.

vat huiveja, marakasseja ja tautkoja. Muskarihetki on työläs pienelle; kuulo-, näkö- ja tuntoaistit tuovat aivoille prosessoitavaa. Taaperoiässä liikutaan paljon ja seurataan toisten tekemistä jo tarkasti. Sisältöä toteutetaan ikätason mukaisesti.

Kirkkomuskareissa on läsnä myös kasteopetus ja kirkkovuosi aiheineen. Lisäksi muskarikirkkot ja muut pikkuväen kirkkohetket rytmittävät toimintaa kauden

”Toimintaa voi seurata myös somessa #lprkirkkomuskarit.”

aikana yhteistyössä seurakuntien ja varhaiskasvatuksen kanssa. Ryhmiä ohjaa kirkkomuskarikanttori **Marjo-Riitta Lehtonen**.

Hän on ollut aiemmin kanttorin virassa Nuijamaan, Lauritsalan sekä Lappeen seurakunnissa. Kanttorin ammatin lisäksi hän on opiskellut varhaisiän musiikkikasvatuksen ammattiopinnot sekä viimeisemmäksi musiikkiterapian opintoja. Marjo-Riitta kertoo, että karhukävelyt, pomppimiset ja muut työn fyysiset puolet sekä ryhmässä viikoittain kohdatut n. 250 pientä ja suurta muskarilaista

siivittävät pitämään huolta parilautumisesta ja jaksamisesta vapaaajalla. Lukeminen ja liikunta ovat talven suosikkeja. Loma-aikoina parasta on mummuna oleminen kahdelle lomalaiselle.

Tutustu ja kysy lisää:
Marjo-Riitta Lehtonen,
p. 040 3126 868,
marjo-riitta.lehtonen@evl.fi

LYHYET

INHIMILLISET

TEITÄ ON monia, jotka olette aikanaan olleet tuon nimisessä yhtyeessä laulajina tai soittajina.

Tässä kutsu mahdollisuudesta tulla tapaamaan ja laulamaan yhdessä tuttuja lauluja keväisessä Ystävä-konsertissa su 14.4. klo 14 Sammonlahden kirkossa. Ohjelmassa myös yhteislauluja ja yksittäisesityksiä.

Oheisohjelmiana voimme katsella kuvia retkistä (mm. Leningrad, Oslo).

Olemme iloisia, jos pääset tulemaan ja vie viestiä muillekin.

Ja jos Sinulla on kuvia inhimillisten matkoista ja esiintymisistä, ja voit niitä sähköisesti jakaa, niin lähetä ne osoitteeseen juksuk.lehtinen@gmail.com. Jos saisimme vaikka pienen lehdykkäisen mukana olleille jakoon.

terveisin
ANU JA JUKSU
(puh. 0400 291 069)

Liikuntaneuvonta



Maksuton palvelu vähän liikkuville tai liikkumattomille. Henkilökohtaisessa neuvonnassa vinkkejä myös ravitsemukseen ja uneen. Tarkoitettu kaikenikäisille.

Keskustan alue:
+358 407769560
tai
+358 406742869

Sammonlahden ja Joutsenon alue:
+358 404819399

Lauritsalan alue:
+358 408296162

Lue lisää:
lappeenranta.fi/ohjattuliikunta





Lähetyskauppa Toivon Ikkuna Maailmalle
Väliteitä 22, Lappeenranta

Avoinn: ma-to klo 11–16
pe klo 11–15
Kun viimeinen lauantai klo 10–14

Käsin tehtyjä kortteja, ja käsitöitä, suruadresseja. Luomu / reilun kaupan tuotteita, Onnenpussin suolasappuat.

Kaupan tuotto seurakuntien lähetystyön hyväksi.

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

Kulttuuritupsahdukset – kulttuuria kaikille Lappeenrannassa

Lappeenrannan kulttuurin neljavuosi tuottaa avoimia ja ilmaisia kulttuurisäilytöksi eli kulttuuritupsahduksia. Taidetuulahdus-maalaustyöpaja Lappeenrannan taidemuseolla pe 1.3. ja la 2.3. klo 12, klo 13, klo 14 ja klo 15.



Katso kaikki kulttuuritupsahdukset:
lappeenranta.fi/kulttuurineljavuosi



ARJEN RIPPIKOULU

Kaste- pisarointia

Kaste perustuu Jeesuksen antamaan kaste- ja lähetyksäskyynt (Matt. 28:18–20).

Kuulun Lappeenrannan seurakuntayhtymän kastepäivätyöryhmään. Lähettimme elokuussa 2022 sata kutsukirjettä kastepäivään, joka olisi ollut helppo tapa kastaa kastamatta jäänyt 0–14-vuotias lapsi. Edellisen vuoden kastepäivän jälkeen kastamatta oli jäänyt sata lasta. Kastamattomien määrä pysähtyi minut. Halusin tutkia, mikseivät heidän vanhempansa ole halunneet tuoda lastaan kastettavaksi. Peilasin omaa kastamattomuustutkimustani valtakunnalliseen kastetutkimukseen vuodelta 2019.

Kirkkojärjestys määrää, että vanhempien pitäisi kastattaa lapsensa ilman tarpeeton-

ta viivästystä – nykyään kolmen kuukauden ikään mennessä. (KJ 15§). Lappeenrannassa kastettujen lasten osuus vuodesta 2017 432 lapsesta laski vuoden 2021 296 lapseen. Prosentteissa vuonna 2017 kastettiin 70,8 ja 2021 enää 58 prosenttia. Toki syntyyvyys on laskenut viime vuosina, mutta syntyneistäkin kastetaan enää runsaat puolet.

Seurakuntayhtymän tilastot vauvakasteista eivät kerro täytettyä totuutta, koska osa perheistä rekisteröi lapsensa väestörekisteriin ennen kastetilaisuutta ja näin lapsen kaste merkitään aikuiskasteena kirkon rekistereihin.

Kirkon viestintä perheille on ollut kirkkolähtöistä. Siinä on



painotettu lapsen liittämistä kasteen yhteydessä kirkon jäseneksi. Tämä ei kohtaa vauvaperheiden motiivia tuodessaan lasta kasteelle. Perheet haluavat juhlistaa vauvansa syntymää, ensimmäistä juhlaa – pientä ihmettämää, kiittää hänestä. Perheitten lapsiluku on vuosien

saatossa laskenut ja lasten ensimmäiset juhlat halutaan toteuttaa omannäköisesti. Unohdetaan, että taitava kastepappi huomioi kyllä perheitten toiveet. Ja perheellä on oikeus pyytää kastavaksi papiksi, kenet haluaa. Tutkimuksessani tuli esille myös sateenkaarivanhempien huoli

siitä, miten pappi suhtautuisi heidän lapseensa, jos pappi ei hyväksy heidän parisuhdettaan. Osalle on myös merkityksellistä kastavan papin sukupuoli.

Tutkimustulokseni lappeenrantalaisilta perheiltä, jotka jättivät lapsensa kastamatta, ovat

melko yhtenevät valtakunnallisiin tuloksiin. Suurin syy jättää lapsi kastamatta on meilläkin antaa lapsen päättää asiasta itse. Kastavana pappina mietin, miten vanhemmat päättävät monista muistakin isoista asioista lapsensa puolesta, kuten etunimistä tai ruokavaliosta. Vahva syy kastamattomuudelle oli vanhemman ohut side luterilaiseen kirkkoon ja ettei pitänyt itseään uskovaishena. Myös puolison mielipide lapsen kastamatta jättämisestä painoi yli kolmasosalla vastanesta. Lapsen pelastusmiskysymys ei vaikuttanut kastattomuuspäätökseen. Myöskään koronapandemialla eikä Ukrainan sodallakaan ollut merkitystä. Kastepappina kyllä mietin, miten lapsi tarvitsee epävarmassa maailmassa Taivaan Isän ja suojelusenkeliin suojaa.

Kummikysymys nousi esille vastauksissa. Tutkimusaikana yhden kummin riittävyydelle piti hankkia vielä kirkkoherran hyväksyntä. Nyt yksi luterilainen kummi riittää. Myös papin suhtautuminen siihen, saako ei-kirkkoon kuulua ”epävirallinen kummi” siunata lasta, oli perheille merkityksellistä.

Lukiessani vanhempien vastauksia mietin useamman kerran, puhuvatko kirkko ja kastavat papit kieltä, jota lapsiper-

heet ymmärtävät? Taitava pappi sanoittaa tilaisuudessa vanhempien esille nostamia toiveita. Hän kertoo perheen halutessa lapsen syntymätarinasta sekä lapsen nimen valinnasta. Sanoittaa, mikä on kastemekon ja -maljan tarina. Papille voi myös kertoa, mitä lapsen sisarukset voisivat opettaa vauvalle. Kasteperheen oikeuksiin kuuluu kastekestustelu kastavan papin kanssa joko perheen kodissa tai seurakunnan tiloissa.

”Taitava kastepappi huomioi perheitten toiveet.”

MAARIT HIRVI

Vanhempien odotuksia on syytä pyrkiä täyttämään myös musiikkivalinnoissa ja auttaa heitä kaikkiin kastejuhlan yksityiskohtien valitsemiseen perheen näköiseksi juhla. Seurakuntayhtymä tarjoaa tilan ilmaiseksi siunata lasta, oli perheille merkityksellistä. Lukiessani vanhempien vastauksia mietin useamman kerran, puhuvatko kirkko ja kastavat papit kieltä, jota lapsiper-

toja monissa kohdissa ja kasteeseen on tarjolla myös uusia rukouksia, joita voi kastepapilla pyytää. Osallistuvassa esirukouksessa voi lukijoina toimia vanhempi, isovanhempi, sisarus tai kummi. Kasteaava voidaan toteuttaa pappisjohtoisesti tai osallistuttavalla tavalla. Kastepapin kanssa sovitaan, kuka sytyttää kastekynttilän ja kuivaa lapsen pään.

Tutkin myös, missä vaiheessa vanhemmat päättävät lapsensa kastamatta jättämisestä. Suurin osa oli tehnyt päätöksen jo raskausaikana. Toki muutamat jo ennen pariskuntana olemista. Jos lapsi jää kastamatta ennen rippikouluikää, on se seuraava luonteva kohta miettiä lapsen kastamista rippikouluopetuksen jälkeen ennen konfirmaatiota.

Lapsenlapsen kastamatta jääminen on usein myös isovanhemmille kipeä asia. Mutta silloinkin, jos lapsen vanhemmat päättävät jättää lapsensa kastamatta, voivat isovanhemmat rukoilla lapsen puolesta ja siunata häntä.

Annetaan kasteenarmon kantaa lapsiamme ja itseämme!

MAARIT HIRVI
Sammonlahden seurakunnan kappalainen



KOLUMNI

VARO KRISTILLISIÄ ARVOJA!

MIETISKELIJÄN KULTA-AIKAA on tietenkin presidentinvaaliaika, jolloin keskustelu ympärillä roihuaa ja joka taholla on mielipide kerrottavanaan niin ulko-politiikasta kuin arvokysymyksistäkin. Arvoista keskusteltaessa presidenttikokelaita yritetään asettaa järjestykseen toinen toistaan mielenkiintoisimmilla kriteereillä, jotta jokainen kansalainen löytäisi parhaiten itseään edustavan arvojohtajan, jolle antaa äänensä.

Ehdokkaiden arvomaailmoissa oli tälläkin kertaa suuria eroja, joita me kristityt pääsimme puntaroi-maan omista lähtökohdistamme. Iloksemme ja harmiksemme esiin nousivat myös iki-ihanat ”kristilliset arvot”, joita osa kokeilaista lupasi hyödyntää joh-taessaan tasavaltaamme.

MENNEIDEN VAALIEN kiusallisimpiin ja erikoisim-piin arvokeskusteluihmiöihin lukeutui kristillisde-mokraattiehdokas **Sari Essayahin** puheenvuorot Gazassa alkutalven aikana tapahtuneisiin julmiin siviilipommituksiin liittyen. Samalla kun Sari toi eh-dokkaista näkyvimmin ilmi kristilliset arvot hänen politiikkansa ja vaalikampanjansa johtotähtenä, oli hänellä eniten vaikeuksia muodostaa kantaa Lä-hi-idän tilanteesta.

Israelin oikeutta pommittaa siviilikohteita puo-lustautumistarkoituksessa käsiteltiin useammas-akin vaalitentissä, ja ehdokkaista ylivoimaisesti suurimpiin vaikeuksiin joutui nimenomaan Essayah, jonka kanta asiaan jäi pitkistä puheenvuoroista huolimatta yhä monelle epäselväksi.

En usko olleeni ainoa kristitty, joka joutui useaan otteeseen miettimään, mitä kristillisten arvojen mukaista oli Sarin kyvyttömyydessä tuomita Is-raelin siviileihin kohdistuvat kauhuteot. Kristilli-siin arvoihinko siis lukeutuu sotaan millään tavalla liittymättömien ihmisten, kuten lasten, pommitta-minen hengiltä? No ei ehkä sentään, mutta näiden asioiden hyssyttely osan mielestä kuitenkin mitä ilmeisimmin.

TERMI ”KRISTILLISET ARVOT” siis tarkoittaa milloin mitäkin, eikä Jeesuksen seuraajaksi itsensä luokit-televa äänestäjä saa hämääntyä luulemaan omien arvojensa lukeutuvan välttämättä kyseiseen kate-goriaan. Lähi-idän tulitauon, maailmanrauhan saa-vuttamisen ja siviilien turvallisuuden pitäisi olla niin kristityn presidenttiehdokkaan kuin jokaisen äänestäjäkristitynkin sydämen asia.

Sodan sääntöjen tunnustamisen ja sotarikosten jämäkän tuomitsemisen puolestaan soisi lukeutu-van kristillisiin arvoihin riippumatta siitä, kuka kul-loinkin on äänessä.

ELMO



KIRJA
Tehtävä kolmessa kulttuurissa,
Tero Huvi, Suomen Lähetysseura, 102 s.

Elämän
kenttämies
lähetystyössä
kolmessa
kulttuurissa

Lappeenrantalainen rovasti **Pertti Huttunen**, 82, on toi-minut lähetystyön palve-luksessa kolmessa erilai-sessa kulttuuriympäristössä. Lapeenrannan seurakunnan nuorten lähetyspiiristä ja sisäisestä kut-susta siemenen aikanaan lähe-tystyöhön saanut Pertti on toimi-nut lähetystyössä Israelissa ja Ve-näjällä, Suomen armeijassa hän oli varuskunnan pappina ja lisäk-si hän on toiminut seurakunnassa erilaisissa tehtävissä.

Kirjailija, rovasti **Tero Huvi** on tehnyt paljon yhteistyötä Hut-tusen kanssa ja kirjoitti hänen laajoista palvelutehtävistä ja elämäнкаaresta kirjan ”Tehtävä kolmessa kulttuurissa”. Kirja on ihmisläheinen läpileikkaus Pertti Huttusen rohkeudesta, sitkeydes-tä, sisukkuudesta ja uskosta eri-laisiin tehtäviin ja elämään.

— Nuorten lähetyspiiri, kodin usko ja seurakunnan työntekijöiden esimerkki teki ammatinvalin-nasta helppoa. Kun minut oli hy-väksytty teologiseen tiedekuntaan, niin tunsin ensiaskeleissani oleva-ni kutsun ja kutsumuksen keskellä oikeassa paikassa, kertoi Pertti kir-jan julkistamistilaisuudessa.

Kirjan hyvänä taustana kir-joittajalle on ollut Pertin haas-tattelujen lisäksi **Heljä**-vaimon

ylläpitämä ja säilyttämä laaja tausta-aineisto ja arkisto heidän yhteisistä matkoista, tehtävistä ja elämästä. Heljä Huttunen toimi heidän ollessa Israelissa monissa tehtävissä, muun muassa tiedot-tajana ja työterveydenhoitajana.

Kirjassa on monia Pertin ja Hel-jän elämään liittyviä merkittäviä taitekohtia. Kuten isän rakenta-masta Kesämäen kodista lähte-minen ja **Taavetti**-isän äkillinen kuolema Pertin ollessa 27-vuotias. Perheen perustaminen. Oman ko-titalon rakentaminen Lappeenran-nan Kesämäkeen. **Johanna**-tyttä-ren syntyminen. Israelissa vietetyn 13 vuoden jälkeen Huttuset pala-sivat Lappeenrantaan. Sen jälkeen varuskunnan pappina toimiminen, sekä kesärovastina Kanadan Su-dburyssä. Vuonna 1993 tuli kutsu Pietariin Inkerin kirkon palveluk-seen, jossa yhtenä työtoverina oli kirkon pappi **Arvo Survo**.

Lähetystyö antaa paljon mahdollisuuksia
Pertti on saanut kirjastaan hyvää palautetta ja haluaa kertoa sen taustoista ja työstänsä laajem-minkin.
— Hyvin merkityksellisenä ja ansiokkaana seikkana pidän 1950-luvulla Lappeenrannassa alkanutta nuorten lähetyspiiriin



Keijo Martikainen

Pertti näyttää raamatullista viskintä, jonka hän toi monien kokemustensa li-säksi matkamuistonaan Syyriasta Joosefin kyläkaupasta vuonna 1990 YK-rau-hanturvaaja-ajalta. Viskimellä seulottiin vastatuuleen viljan jyvät akanoista.

maista, niin siitä jäi itselleni sellainen globaali vaikutelma, muistelee Pertti lähetystyövuosiaan.

Pertin työ tapahtui pääasiassa juu-talaisen kansan kesellä. Pertti koh-tasi myös arabialaista kulttuuria pal-vellessaan rauhanturvapataljoonan pappina, jossa hän näki paljon. Hän osti muun muassa matkamuistoiksi syyrialaiselta kyläkauppiaalta Joosefin kaupasta YK-vuoden aikana vanhoja arabialaisia tarve-esineitä. Hänellä on myös kokemus siitä miten käyttäydy-tiin kun mentiin sisään arabitaloon.

— Tänään arabit elävät paljon lä-n-simaissa kulttuurissa ja monet enti-set tavat ovat väistyneet, sanoo Pertti.

Maailmanlaajuisesti filosofoiden Pertti kertoo arabien vanhan sanon-nan maailman tilasta: ”Maailmassa on kymmenen kauneutta – yhdeksän niistä on Jerusalemissa ja yksi muual-la ja maailmassa on kymmenen tus-kaa, joista yhdeksän on Jerusalemissa ja yksi muualla”.

Tästä haastattelumme siirtyy suju-vasti Lähi-Idän tämän päivän tapah-tumiin, jotka tulevat silmillemme mei-dän jokaisen olohuoneeseen.

— Vanha ongelmahan tässä on kiis-ta Abrahamin perinnöstä. Osapuol-ten kokonaisvaltainen ja kristillises-ti ajatellen ongelma on se, että ei ole sovitusta eikä anteeksiantoa. On vain vihaa ja kostoja. Asialle löytyy maail-masta paljon selityksiä, mutta ratkai-sua asialle ei tunnu löytyvän. Kah-den valtion mallia ei ole hyväksytty ja osapuolilla on siihen omat syynsä. Jeesuksella ja kristinuskon sanomalla olisi ratkaisuun paljon käyttöä, valot-taa Pertti.

Inkerin kirkko kasvaa
Pertti Huttunen oli lähetystyönteki-jänä noin kymmenen vuotta Venäjäl-lä evankelisluterilaisen Inkerin kirkon palveluksessa. Vuonna 1611 peruste-tun kirkon seurakuntia on Pietarista puoleen väliin Siperiaa ja Kuolannie-mimaalle. Pioneerihenkisen Huttu-sen tehtävä oli organisoida kirkon lä-hetystyötä ja kartoittaa avun tarpeen laajuutta. Kirkon toiminta oli alkanut elpyä pannasta perestroikan myötä.
— Työni on täällä pienten palasten

keräilyä ja erilaisten ihmisten tapaa-misia, totesi Pertti vuonna 1994 Pieta-rin työtään Lähetysseuranomissa. Lähei-seksi kirkoksi Huttuselle tuli Inkerin Anna-kirkko Pietarissa Nevan lähei-syydessä, mutta hän työskenteli In-kerin kirkon keskuustoimistossa ja sen Pyhän Marian kirkossa.

— Venäjällä oli vallalla kaikenlai-sia taikauskaisia riittejä, joihin ihmiset uskoivat. Nuoret alkoivat kuitenkin kiinnostua luterilaisuudesta ja Inkerin seurakunta on yksi nopeimmin kasva-nut luterilainen seurakunta nyky-Ve-näjällä. Venäläiset ovat kiinnostuneita siitä, että mikä usko tämä on? Nuoret ovat löytäneet uskostamme venäläi-sen luterilaisuuden muodon. Rippi-kouluihin tulvii innokkaita opiskelijoita, kertoo Pertin mukana lähetystyös-sä ollut Heljä-vaimo.

”Vanha ongelmahan
tässä on kiista
Abrahamin
perinnöstä.”

PERTTI HUTTUNEN

Asian vakuuttaa tuore Inkerin kir-kon lehti, jossa kerrotaan rippikou-luun eli kristinuskon peruskurssin aloittaneen viime syksynä 180 nuorta aikuista. Verkkoکورssin kautta aloit-taneita on yli 400. Lähetystyö on siis kirkon konseptissa. Mutta tämän päi-vän Venäjällä on suurvallan johdon ote kaikessa. Lähetystyössä annetaan kristillinen tieto ihmisille ja hän saa sen jälkeen päättää omasta hengelli-syydestään itse.

— Mutta matka jatkuu. Kutsua ei ole peruttu eikä peruta. Yhtä hyvin jokaisen ikätoverini lähetysmatka eri puolilla maailma ansaitsisi tulla ker-rotuksi. Minä sain tehtävän, joka oli mahdollisuus toteuttaa, sanoo Pertti lopuksi kirjan tekstin sanoin.

Tehtävä kolmessa kulttuurissa -kir-jaa on myytävänä Toivon Ikkuna maa-ilmalle -kaupassa Lappeenrannassa.

KEIJO MARTIKAINEN

L10T-VIIKONLOPPU

12.-13.4. Sammonlahden srk-keskuksessa
(Hietakallionkatu 7, Lappeenranta)

Tervetuloa mukaan L10T-viikonloppuun, joka perustuu Luukkaan evankeliumin 10. lukuun. L10T rohkaisee osoittamaan Jumalan rakkautta arjessa ja kutsumaan toisia hyvän Jumalan yhteyteen. Yksinkertaiset ja käytännölliset askelet auttavat kristittyjä elämään uskoaan todeksi luontevalla ja innostavalla tavalla.

Perjantai 12.4. klo 18–20.30 (sis. kahvit)

18.00 Mikä on L10T?
Askel 1: Siunaa

Lauantai 13.4. klo 9–17

9.00 Aamukahvi
9.30 Askel 1: Siunaa ja anna anteeksi
11.30 Lounas
12.30 Askel 2 ja 3: Ystävysty ja Auta, missä voit
14.00 Kahvi
14.30 Askel 4: Miten kerron Jeesuksesta & Askeleista elämäntapaan
17.00 Päätös



L10T Luukas 10
TAPA ELÄÄ

Kurssin vetäjänä KR5:n kouluttaja, pastori
Virpi Nyman, lisät. virpi.nyman@sana.fi, 0400 793 449.

Ilmoittaudu viim. 3.4. (myös erityisruokavaliot)
matti.anttila@evl.fi, 040 312 6413.

Koulutus maksuton.
Vapaaehtoinen ruokamaksu.
Mahd. ostaa L10T-käsikirja 15 €.



LAPPEENRANNAN
EV.LUT. SEURAKUNNAT

KRS Koulutuspalvelut

Koko perheen
talvitapahtuma!
10.2.2024
klo 10-13

Ota mukaan oma liukuri sekä iloinen mieli
ja tule pitämään hauskaa
Lappeenrannan Satamatorin
puuhapuistoon!

Tapahtumaa tekemässä

MLL MANNERHEIMIN
LASTENSUOJELULIITTO
Rauhaa ja turvallisuutta
PESÄ VSIT
LAPPEENRANNAN EV. LUT. SEURAKUNNAT
LAPPEENRANTA
EVENTS
ETELÄ-KARJALAN PERHEIDEN
KEHITTÄMISYHISTYS RY
Pelastakaa Lapset
Lapset ja nuoret maailman parhaaksi

KIRKOT

Lumikirkko vihittiin käyttöön vuosien tauon jälkeen

Lappeenrannan linnoitukselle valmistunut lumikirkko vihittiin käyttöön su 21.1.2024.

Monikymmenpäinen yleisö todisti sunnuntai-iltana 21.1.2024 Suomen uusimman kirkon käyttöön vihkimistä. Lumikirkko valmistui ennätysajassa, vain neljässä päivässä aktiivisen ja suuren vapaaehtoisjoukon voimin. Projekti- ja vapaaehtoistyön koordinaattori **Jari Berg** kiittikin ansaitusti runsaslukuista vapaaehtoisjoukkoa ja yhteistyökumppaneita urakasta, jonka tuloksena linnoitusta koristaa nyt komea lumikirkko Lappeen vaakunoi-neen. Mukana oli niin vanhoja (tässä ei ole kyse iästä), kuin uusiakin ja pop-up-talkoolaisia, kuten 11 henkilön uusseelanti-laisporukka. Kaikkien osapuolten yhteistyö mahdollisti nopean rakentami-sen, kiitos olemassa olevien ver-kostojen ja yhteistyökumppaneiden, valmiiden rakennuspiirrus-tusten sekä suotuisien keliolo-suhteiden.

Lumikirkko jatkaa linnoituksen kirkkoperinnettä Lumikirkko on rakennettu vuo-desta 2012 lähtien paikalle, jossa on sijainnut aiemmin kolme kirk-koa. 1500-luvun lopulla paikal-le rakennettiin kirkko Kauskilassa olleen kappelikirkon tilalle. Kirk-ko oli keskellä aidattua kirkko-tarhaa.

Nimeksi kirkolle annettiin Pyhän Laurin kirkko. Ensimmäi-sen kirkon kohtaloksi tulivat aika ja luonnonolosuhteet, jotka la-hottivat kirkon. Tämä ensimmäi-nen kirkko löytyi myös kaupun-gin ensimmäisessä asemakaavas-sa, kun kaupunki 1649 perustet-

tiin linnoituksen alueelle. Uuden kirkon suunnittelu ja rakentaminen ajoittuukin uuden kaupungin alkuaikoihin 1660-lu-vulle. Toinen kirkko olikin jo suu-rempi, mutta torniton pitkäkirkko. Kirkko oli Lappeenranta-Lappeen yhteisseurakunnan vastuulla. Työnjako ei kuitenkaan kau-punkilaisten ja pitäjäläisten kes-ken ollut aivan kitkatonta. Kirkon ympärillä oli siihen aikaan myös hautausmaa.

Kirkko ei selvinnyt hyvin so-tien ja isonvihan aikana, vaan kirkko alkoi olla taas korjauksen tarpeessa. Sitä oli myös ryöstetty. Kuitenkin rakennus oli pystyssä noin sadan vuoden ajan. 1750-luvun puolivälissä rakennettiin paikalle kolmas, linnoituksen Ma-rian kirkko, kirkonrakentaja **Eskil Colleniuksen** johdolla. Tämä kirkko ei kuitenkaan ollut pitkäikäinen, vaan se paloi salamaniskun sytyttämänä 1790. Vilkkaan aikalaiskeskustelun päätteeksi uusi kirkko päätettiin rakentaa kaupungin ulkopuolel-le, metsäiseen rinteeseen. Sillä paikalla Lappeen Marian kirkko on yhä.

Hiekkakirkosta lumikirkkoon Lumikirkko on Lappeenrannan ev.lut. seurakuntien yhteishanke ja samalla lahja koko kaupungil-le. Idea on lähtöisin Sammonlah-den silloisen, nyt jo eläkkeellä olevan, kirkkoherra **Jukka Leh-tisen** ja veistäjä **Kimmo Frostin** pohdinnoista hiekkalinnan siu-naamisen yhteydessä 2006. Pitkän mietiskelyn jälkeen sa-noista tekoihin ryhdyttiin 2011



Lumikirkko kohosi linnoitukselle neljässä päivässä.



Kirkkoherra Pasi Riepponen vihki lumikirkon käyttöön.

syksyllä. Alkuvuodesta 2012 lumi-kirkko sitten toteutui ensimmäistä kertaa, jatkuen vuosittaiseksi tra-nadioksi aina vuoteen 2019 saak-ka. Sitten tuli koronaepidemia, ei-vätkä kaikki talvetkaan suosineet lumikirkon rakentamista. Tänä vuonna rakentamiseen päästiin hyvien olosuhteiden an-siosta. Alun perin hiekkakirkon muotteihin tehty kirkko on vuo-sien saatossa muotoutunut tuo-tekehityksen myötä nykyisenlai-seksi. Frosti kertoo tänä vuonna lumimateriaalin olleen tavallis-ta parempaa. Kirkko rakennetaan pakkaslumesta tamppaamalla. – Yleisestä luulosta poiketen, lumikirkon rakentamiseen käyte-tään nimenomaan pakkaslunta, suojalumesta se ei onnistu, Frosti tähdentää. 60 senttimetriä paksut seinät kestävät Frostin mukaan varsin hyvin jonkinlaisen leudon jak-son ja pientä vesisadettakin mm. pettikaton avulla. Tämän vuoden valkea lumi on yksi säilyvyyttä

parantava tekijä. – Jonain vuonna käytössäm-me on ollut lunta, jossa on ollut mukana hiekkaa. Se on auringon-valon kanssa tehokas sulattaja. Puhdas lumi sulaa hitaammin ja yöpakkaset lisäävät kestävyyttä.

”Lumen vertauskuva on rikas ja myös Raamatusta ja kirkon sanomasta nouseva.”

JUKKA LEHTINEN

Frosti kertoo ikkuna”lasien” tulevan Saimaasta Joutsenosta, jossa jäätä on valmisteltu pitä-mällä jäätä lumesta puhtaana. Näin jää on saatu riittävän pak-suksi ikkunoiden rakentamista varten. Frosti kertoo, että nykyi-sin vakiintunut talkooporukka

rakentaa seinät itsenäisesti ja hänen vastuullaan on lähinnä ik-kunalasien veisto ja istutus. Rakennuslupaprosessista vas-tannut ja vastaavana mestarina toiminut **Reijo Mustonen** ker-too, että katto tehdään erillisenä peltikatteena. Lumikirkko on siis kaikin puolin turvallinen käyttää ja asianmukaiset luvat ovat kun-nossa. Lumikirkon kapasiteetti virallisesti on 25 henkilöä. Lumi-kirkon kuntoa myös tarkastellaan säiden myötä jatkuvasti. Kirkko on käytössä niin kauan kuin sää sen sallii. Lumikirkon sijainti on rauhalli-nen ja rauhallista – ja hiljaista – on myös kirkon sisällä.

Lumikirkko on kaikille avoin kirkkotila Kirkon käyttöön vihkinyt Sam-monlahden kirkkoherra **Pasi Riepponen** korosti vihkimistilai-suuden sanoissaan tilan luon-netta kirkollisena rakennuksena. Riepponen näkee tilan käytössä

monia mahdollisuuksia. Pai-kalla järjestetään seurakuntien omia tilaisuuksia, mutta se on myös avoin kaikille esimerkik-si omaa hiljentymistä varten. Ja sitä voi käyttää myös toimi-tuksiin, kuten vihkimiseen? Riepponen harmittelee, ettei muilta töiltä ehtinyt raken-tamistalkoisiin, mutta pitää valmistunutta kokonaisuutta hyvänä.

– On hienoa, että voimme Lappeenrannan ev.lut. seura-kuntien yhteistyönä tarjota kaupunkilaisille ja vierailijoil-le tämänkaltaisen ainutlaatu-i-sen tilan. Lehtinen tuo esille myös, että lumikirkon rakentaminen istuu hyvin Lappeenrannan kaupungin kulttuurivuoteen ja on hyvä alku juhlavuodel-le. Vuoden kohokohtiin kuuluu myös Lappeenrannan kirkon 100-vuotisjuhla.

– Lumen vertauskuva on rikas ja myös Raamatusta ja kirkon sanomasta nouseva, muistuttaa Lehtinen. Lumi on valkoista, joka on paitsi puhtauden myös armon vertauskuva. Ja lumihitutaleen kuviossa voi nähdä ristin.

EIJA FABRITIUS

➤ *Seurakunnat ja niiden toimintamuodot järjestävät paikalla tilaisuuksia ja hiutalehartauksia, joista ilmoitetaan seurakuntien omissa kanavissa – seuraa siis www.lappeenrannanseurakunnat.fi -sivuja tai fb- ja instatilajamme!*

➤ *Lumikirkon omat sivut: www.lappeenrannanseurakunnat.fi/lumikirkko*

Hautausmaalla ollaan säiden armoilla

Hautausmaiden hoidossa joudutaan tekemään kompromisseja. Säiden ennakoimattomuus tuo haasteita toteuttamiselle.

Timo Lind



Lumenaurus suoritetaan lingoilla, josta lumi lentää kauas. Mukana voi linkoutua myös kiviä tai jäätä

ihmisiä, jolloin emme voi lin-gota tapaturmavaaran vuoksi. Lingosta voi lentää vaikka kivi tai jääpala vauhdilla päin ih-misiä, Lind kuvaa. Hän mainitsee haasteek-si myös lentävän lumen, joka sammuttaa tehokkaasti hau-doilla palavat kynttilät. – Toivomuslistallamme on, ettei pyhäinpäiväksi tai jou-luksi satu kovia lumisateita.

Säiden armoilla Säille ei tietenkään hautaus-toimen henkilöstökään mahda mitään. – Teemme parhaamme, ja pyrimme huolehtimaan ihmis-ten turvallisuudesta. Joskus työt on vain pakko rajoittaa välttämättömiin, Kuosmanen sanoo. Myös voimakas lämpötilo-ten vaihtelu huonontaa liuk-kauden myötä olosuhteita. Aina hiekoittaminenkaan ei auta. Serjomaa kuvaa olosuh-detta, jossa jään päälle tulee vettä.

– Silloin hiekkaa uppoaa jää-hän, eikä enää pidä. Hautaus-toimen työntekijät toivovatkin, että hautausmaalla kävijät ot-taisivat olosuhteet huomioon ja mietsisivät, kannattaako huonolla kelillä lähteä ollen-kaan liikenteeseen. – Samoin voimakkailla lu-misateilla esim. juuri juhlapy-hien aikana emme voi taata 100 %:sta esteettömyyttä. Hautausmaiden puustoa seurataan ja normaaleja hoi-totoimenpiteitä ja tarvittaessa kaatoja ja uusimista tehdään osana muuta hoitoa. Myös tal-visaikaan. Jälleen; myrskyva-hinkoja ei välttämättä pystytä ennakoimaan. Pakkasesta ei yleensä ai-

heudu mitään erityisiä ongel-mia. – Meillä on ajantasainen, hyvä kalusto ja lämpimät hal-lit, joten koneiden käyttö-varmuus on hyvällä tasol-la. Lisäksi meillä on toimivia yhteistyöverkosto, josta kiitos työnjohtajillemme ja yhteis-työkumppaneillemme, Kuos-manen sanoo.

Haudankaivuun vaatii talvella valmisteluja Ihmisten hautaaminen ei katso ajankohtaa tai vuoden-aikaa. Talvella haudan kaivu-u-seen menee hieman enem-män aikaa, sillä maa pitää haudan kohdalta sulattaa. – Muutamaa päivää ennen itse kaivuuta laitamme päälle lämpösulatuskopin. Sulami-seen käytettävä aika on riip-puvainen routatilanteesta, Serjomaa kuvaa.

”Teemme parhaamme, ja pyrimme huolehtimaan ihmisten turvallisuudesta.”

SEIJA KUOSMANEN

Ennan kaivuuta haudalle on tehty reitit. Hauta kaivetaan aina koneella. – Yritämme olla varovai-sia koneella liikkuessamme, mutta joskus voi tulla pientä vauriota tai epäsiisteyttä. Siis-timme kyllä jäljet mahdolli-simman pian. – Ajan tekemä painauma on haudan omistajan vastuulla, mutta me vastaamme omien

toimien aiheuttamista, Serjo-maa täsmentää. Kuosmanen lisää, että kaik-kia jälkiä ei saada heti korjat-tua, vaan täytyy odottaa kevät-tä tai kesää. Palautetta tulee myös kaivetun haudan hiekan säilyttämisestä. – Hiekka on laitettava jo-honkin tilapäisesti, yleensä viereisen haudan päälle, Lind toteaa. – Pyrimme saamaan hau-dan nopeasti ja siististi pei-tettyä hautaan laskemisen jälkeen.

Kevät tuo uudet haasteet Keväällä suurimman haasteen tuovat sulamisvedet – var-sinkin runsaslumisina talvina. Sulamisvauhtiin tai maan rou-taantumisasteelle ei kukaan mahda mitään. – Jos maa on pahasti rou-dassa, sulamisvedet jäävät mm. käytäville, eikä proses-sia voi nopeuttaa, Serjomaa sanoo. Yksi toive hautaus-toimen henkilöstöllä olisi hautaus-maalla kävijöille. – Olisimme hyvin kiitollisia, jos haudoilla kävijät huolehti-sivat sinne tuomansa kynttilät ja muistoesineet myös pois. Emme halua missään nimes-sä hukata haudoilla kävijöi-den omaisuutta, sanoo Kuos-manen viitaten runsastuneeseen uudelleenkäytettävien ja led-kynttilöiden lisäänty-miseen. – Kaikille hautausmaalla kävijöille hyvää kevättalvea ja turvallisia vierailuja, Kuosma-nen toivottaa lopuksi.

EIJA FABRITIUS

AAMUKAHVILLA

Salibandyn kärkekahinoissa

Lappeenrantalaisen Lasse Kurrosen pesti naisten salibandyn maajoukkueen päävalmentajana päättyi joulukuussa Singaporessa voitettuun MM-hopeaan.

Lasse Kurronen työskentelee kahdeksatta vuotta toimitusjohtajana vuonna -86 perustetussa Laitex Oy:ssä, joka valmistaa kuljettimia ja kuljetinjärjestelmiä voimalaitoksille, sellutehtaille ja kaivoksille.

— Isä on perustanut sen aikaan ja olen nyt toisessa polvessa sitä jatkamassa, 38-vuotias Kurrosen kertoo.

Yli sata henkeä työllistävän yrityksen, jonka tuotannosta kaksi kolmasosaa menee vientiin, liikevaihto on vajaat 30 miljoonaa euroa. Toimitusjohtajana Kurrosen muun muassa katsoo yrityksen kokonaiskuvaa ja talousnumeroita sekä sitä, että sen strategia toteutuu, uusia tilauksia saadaan ja kaikki toiminnot on synkronoitu keskenään.

— Tämä on se hienempi tarina. Todellisuudessa se on paljon sitä, että istut Teams-palaverissa päivät pitkät ja iltaisin vähän vastailet sähköposteihin, hän nauraa.

Kurrosen pelasi nuorena salibandya ja voitti juniorisarjoissa yhden Suomen mestaruuden, kaksi SM-hopeaa ja yhden pronssin.

— Kun junioreista siirryttiin aikuisiin, niin se pikkuhiljaa sitten jäi. Kävin liigajoukkueessa vähän kokeilemassa, mutta kun harjoitusmäärä kasvoi, palo hiipui samassa suhteessa. Pelasin sitten muutaman vuoden alasarjoissa.

Kentän laidalle

Kurrosen liittyi naisten salibandyyjoukkue NST:n valmennustiimiin vuonna 2009.

— Kaveri valmensi siellä ja erehdyin vähän viisastelemaan, miten minun mielestäni pitäisi pelata. Hän sanoi, että jos kerran

on noin hyvä näkemys ja luulet osaavasi homman, niin tule kokeilemaan. Sitten vähän kuin tuurilla päädyin siihen valmennustiimiin.

Vuosina 2009–2012 NST voitti SM-hopeaa, kaksi pronssia ja kaksi Suomen Cupin voittoa.

— Se vei mennessään ja siinä tuli nopeasti myös Salibandyliiton ikäluokkavalmennusta ja lasten maajoukkuevoimintaa. Kävin kaikki mahdolliset koulutukset, mitä alaan liittyi.

Vuonna 2014 hän aloitti NST:n naisten päävalmentajana. Joukkue voitti Suomen mestaruuden keuhällä 2016. Samalla viikolla Kurrosen vaihtoi verkkarit maajoukkueen univormuun.

Maajoukkueesta Kurrosen löysi tulehtuneen ja kuppikuntaisen kulttuurin, joka kaipasi muutosta.

”Erehdyin viisastelemaan, miten mielestäni pitäisi pelata.”

LASSE KURRONEN

— Siellä oli vahvoja persoonia ja jossakin määrin ehkä pelaajatkin olivat määritelleet sitä toimintaa. Tehtiin sitten siinä aika alkuun pelisäännöt selväksi, että millaista toimintakulttuuria me halutaan. Nyt siellä on hyvä ilmapiiri ja uskon, että kuka siinä otakaan seuraavaksi ohjakset, siitä on ihan hyvä jatkaa.

Päävalmentajana Kurrosen on vastannut apuvalmentajien ja pelaajien valinnoista.

— Maajoukkueeseen kasataan kaikista eri joukkueista parhaat pelaajat. Suomen maajoukkuees-



Maajoukkueen päävalmentajana Lasse Kurrosen vastuulla on ollut myös asiointi mm. sidosryhmien, Salibandyliiton johdon, fanien, kisajärjestäjien ja median kanssa.

sa noin puolet pelaajista pelaavat ulkomailla.

Vierivät vuodet

Kurrosen alun perin kahden vuoden pesti maajoukkueen päävalmentajana venyi lähes kahdeksan vuoden mittaiseksi. Etenkin viime vuosina hänen roolinsa on painottunut johtamiseen ja ihmisten kanssa toimimiseen, kun apuvalmentajat ovat vastanneet enemmän pelitaktiikasta.

— Itse olen katsonut enemmän isoa kuvaa ja keskustellut paljon pelaajien kanssa.

Valmentajana Kurrosen kuvaillee itseään vaativaksi, rehelliseksi ja empaattiseksi.

— Olen pyrkinyt olemaan palautteen ja muun kanssa rehellinen, että jos ei vielä riitä tai jossakin pitää oikeasti kehittyä, niin sitten se tuodaan ilmi. Mutta sitten yritän myös tietyllä tavalla olla empaattinen, helposti lähestyttävä ja ymmärtäväinen.

Moni on ihmetellyt, miten ison firman toimitusjohtaja ehtii toimia maajoukkuevalmentajana.

— Maajoukkueen valmentaminen on hyvin erilaista kuin vaikka liigajoukkueen. Pelit, leiripäivät ja harjoitusleirit ovat aina kaksi vuotta etukäteen tiedossa. Ne ovat sitten kalenterissa ja siinä tapahtumien välillä on vapaampaa ja

sitä pystyy itse aikatauluttamaan aika paljon, milloin tekee mitään.

Salibandyn tilanne Suomessa on mennyt Kurrosen mukaan koko ajan parempaan suuntaan. Tulevaisuuden toivoista hän nostaa maajoukkueen nuorimman pelaajan, 18-vuotiaan lappeenrantalaisen **Miisa Turusen**.

— Hänellä on kaikki edellytykset olla vaikka maailman paras pelaaja. Kaikki perustaidot, kuten peliymmärrys, laukaus ja syöttötaito ovat ihan maailman huipua jo nyt.

Pelin päätös

Naisten salibandyn maajoukkueen maaotteluita ennätysmäärän valmentaneen Kurrosen aikana joukkue on saanut MM-kisoissa neljä hopeaa ja yhden pronssimitalin.

— Kyllä se tietysti on hieno saavutus, mutta olen varmaan ollut tässä näin pitkään siksi, että sitä kunnianhimoa on syntynyt aika paljon ja tietysti noissa hommissa tähdätään aina mestaruuteen.

Joulukuinen tappio Ruotsille 4–6-tuloksella toi miehelle valmennusvuosien karvaimman pettymyksen.

— Syksyllä oli kaksi harjoitusturnausta, jotka voitimme molemmat ja molemmissa voitettiin Ruotsi. Silleen oli ihan hyvät läh-

tökohdat, mutta nyt ei sitten kuitenkaan pystytty venymään siinä kovimmassa paikassa.

Vaikka Kurrosen oli jo viimeistä valmennussopimusta tehtäessä ilmoittanut astuvansa siivuun MM-kisojen jälkeen, ei hän sulje kokonaan pois valmentamista tulevaisuudessa.

— Vaikka takki on ollut vähän tyhjä tässä kisojen jälkeen, ei sitä uskalla sanoa, että ei koskaan.

Maajoukkueen läheisiksi muodostuneiden pelaajien ja taustatiimin hyvästely oli haikaa, mutta hän on helpottunut voidessaan keskittyä siviililyöhönsä ja perheeseensä, johon kuuluvat vaimo, kolme lasta ja kaksi lapin-koiraa.

— Tavoitteena on, että ehdittäisiin perheen kanssa matkustella vähän enemmän.

Kurrosen seuraa salibandya jatkossa kotisohvalta popcornin kera ja pelaa sitä satunnaisesti ystäviensä kanssa. Nykyistä maajoukkueen kokoonpanoa hän ei lähtisi juurikaan muuttamaan, mutta hän ymmärtää, että seuraava päävalmentaja tekee joukkueesta näköisensä.

— Ei sinne varmaan jää Kurrosen kummitus kovin pitkäksi aikaa kummittelemaan.

ATSO SUOPANKI

SEURAKUNTATERVEHDYS ILMESTYY

seuraavan kerran 23. maaliskuuta Etelä-Saimaan välissä pääsiäisteemalla.

Voit lähettää palautetta, juttuideoita ja materiaali ehdotuksia lukijanpalstalle 20.2. mennessä lehden verkkosivun lomakkeen kautta tai sähköpostilla: eija.fabritius@evl.fi.

Lehti on saatavissa sähköisessä muodossa verkkosivuillamme lappeenrannanseurakunnat.fi/seurakuntatervehdys.

Verkkosivuiltamme lappeenrannanseurakunnat.fi löydät myös ajankohtaiset blogimme ja uutisemme.



Seuraa meitä myös somessa:



facebook.com/lappeenrannanseurakunnat



instagram.com/lprseurakunnat



youtube.com/lprseurakunnat